

© Western Dominican Province 2010
Omnia iura reservata.

OFFICIUM DIVINUM

IN DIEBUS 1 - 5 IULII 2010

EX

ANTIPHONARIO PRO LITURGIA HORARUM

Iuxta Usum Ordinis Prædicatorum

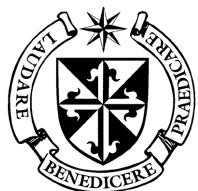
Provincia Sanctissimi Nominis Iesu
Ordinis Fratrum Prædicatorum
5877 Birch Court
Oakland, CA 94618-1626

Cura et studio
R. P. Augustini Thompson, O.P., S.T.M.

Permissio concessa pro uso liturgico in Congresso Thomistico
Polandiae in Iulio 2010.

Libellus Completorium pro *Liturgia Horarum secundum usum
Ordinis Praedicatorum* hic:

<http://stores.lulu.com/store.php?fAcctID=51788559>

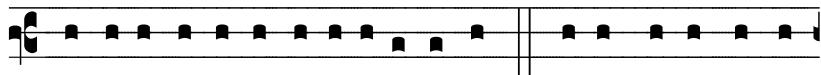

TONI COMMUNES

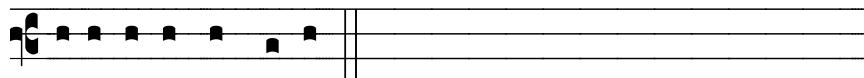
Ad Laudes matutinas

MODUS INCOHANDI OFFICII LECTIONUM

MG 1

Domi-ne la-bi- a me- a ape- ri- es. ¶ Et os me- um annun-

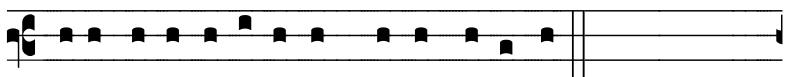

ti- a-bit laudem tu- um.

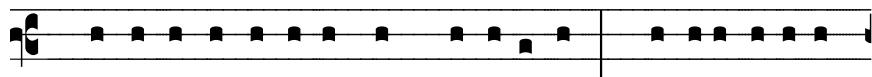
Ad Horam medium et Vespertas

MODUS INCOHENDI OFFICII.

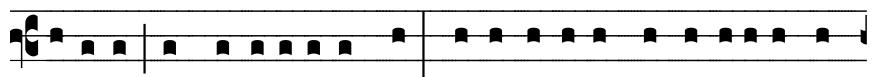
AG 1

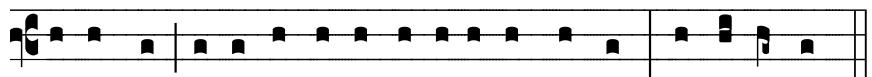
De-us, in adiu-tó-ri- um me- um inténde.

R. Dómi-ne, ad adiuván-dum me festí-na. Gló-ri-a Patri, et

Fí-li- o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sic-ut e-rat in princí-pi-o et nunc

et semper, et in sá-e-cu-la sáecu-ló-rum. Amen. Al- le- lú- ia.

IV

LECTIO BREVIS

RC 31

Lectio brevis, pro sensu verborum, in membra sufficientia pro numero phrasorum dividenda sunt. Alternatim fiunt duæ clausulæ, quæ flexio et elevatio vocantur, ita ut ultima sit flexio. Ad punctum interrogativum non fit specialis modulatio. Indicationes divisionum: dulplex punctum (:) indicat elevationem et crucem () flexionem.

PRECES

RC 40-41 (cf. *Vesperale Romanum*, 2010, p. 758)

Preces possunt cantari iuxta modum cantandi lectiones ad Officium lectionum et lectionem primam ad Missam. Exemplum:

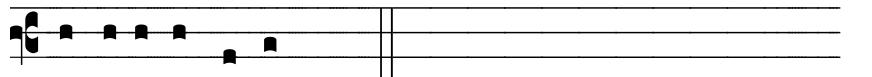
Christum auctórem vi- tæ, quem Deus suscitávit quiqe

2 1

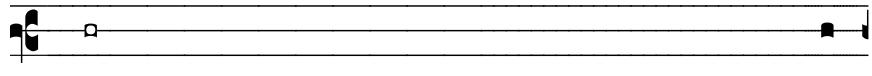

nos suscitábit per virtútem suam, o-rémus, clamán-tes: R. Chri-

1

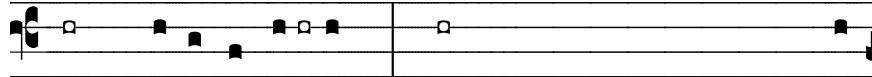

ste, vi-ta nostra, salva nos.

Christe, lux fúlgida in ténebris splendens, vitæ princeps et mor-

2 1

tálium santi- fi- cá- tor, hanc diem ad laudem tuam fac nos

V

transí-ge-re

R. Christe, vi-a nostra, salva nos.

ORATIO DOMINICA

In tono solemni:

Et nunc o- ra- ti- ó-nem, quem Chri-stus Dómi-nus nos dó-

cu- it, omnes simul di-cá-mus:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um;

advé-ni- at regnum tu- um; fi- at vo- lúntas tu- a, sic-ut in

cæ-lo et in ter-ra. Panem nostrum co-ti-di- ánum da nobis

VI

ho-di- e; et di-mít-te no-bis dé-bi- ta nostra, sic-ut et nos

di-mít-timus de-bi- tó-ri-bus nostris; et ne nos indú-cas in

tenta- ti- ó- nem, sed lí-be- ra nos a ma- lo.

In tono simplici:

Et nunc o- ra- ti- ó-nem, quem Chri-stus Dómi-nus nos dó-

cu- it, omnes simul di-cá-mus:

Pa-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cétur nomen tu-um;

advé- ni- at regnum tu- um; fi- at vo- lúntas tu- a, sic-ut in

cæ- lo et in ter-ra. Pa-nem nostrum co-ti-di- ánum da nobis

VII

ho- di- e; et di-mít-te no-bis dé-bi- ta nostra, sic-ut et nos
di-mít-timus de-bi- tó-ri-bus nostris; et ne nos indú-cas in
tentati- ó- nem, sed lí-be- ra nos a ma- lo.

ORATIO

RC 33

Corpus Orationis in duo, tria vel quattuor membra, pro sensu verborum, dividitur, alternando flexionem et meditationem seu elevationem. Istae clausulæ ita disponuntur ut ultima sit elevatio. Indicationes divisionum: flexio puncto cum virgula (;) designatur; elevatio vero dupli puncto (:) significatur.

BENEDICTIO

cf. Missale Romanum, p. 1782

Dómi-nus vobís-cum. R. Et cum spi-rí-tu tu- o.
Bene-dí-cat vos omnípo-tens De-us, Pater, et Fí- li- us, et
Spi-rí- tus Sanctus. R. Amen.

VIII

DISMISSIO

In Dominicis:

cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In Festis:

cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In feriis:

cf. MSOP (1965) 346 AG 12

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

Vel secundum usum Romanum:

I- te in pa-ce. R. De- o grá- ti- as.

In fine Horarum mediarum et Officii lectionum: AG 13

Bene-di-cámus Dómi-no. V. De- o grá- ti- as.

AD FERIA V HEBDOMADAE I

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6a, p. 1)

AJ 1: 65, cf. Poissy MS, fo. 63^r (cf. LHR 180)

VI a

Ad-o-rémus Dó-mi-num quó-ni- am i-pse fe-cit nos.

Ps. Ve-ní- te.

AJ 1: 15

Ps. Ve-ní- te, exultémus Dómino; iu-bi- lémus De- o sa-lú-

tá- ri nostro. Præ- occu-pemus fá-ci- em e- ius in confessi- ó-

ne, et in psalmis iu-bi- lémus e- i. R̄

Ps. Ve-ní- te, exultémus Dómino; iu-bi- lémus e- i. R̄

Quó-ni- am De- us magnus Dómi-nus, et rex magnus su-

per omnes de- os: quó-ni- am non re-pél-let Dómi-nus ple-bem

2

AD LAUDES MATUTINAS

al- ti-tú-di-nes mónti- um ipse cónspi-cit. R̄

al- ti-tú-di-nes mónti- um ipse cónspi-cit. R̄

Quó-ni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit il-lud, et á-

ri-dam funda-vé- runt ma-nus e- ius: Ve-ní- te, ad-o- rémus et

pro-ci-dámus ante De- um; plo-rémus co-ram Dómi-no qui fe-

cit nos, qui- a ipse est Dóminus De- us no-ster; nos autem

pó-pu- lus e- ius et o-ves páscu- æ e- ius. R̄

Ps. Ve-ní- te, ad-o- rémus et

Hó- di- e si vo-cem e- ius audi- é- ri- tis, no-lí- te obdu-rá-

re corda ve-stra, sic-ut in ex-a-cerba- ti- ó-ne se-cúndum di-

em ten-ta- ti- ó-nis in de-sérto: ub-i tenta-vé- runt me pa-tres

vestri: pro-bé- runt me, et vi-dé- runt ó-pe-ra me- a. Rx.

V.5

Quad-ra-gínta annis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-ni hu-

ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; ipsi ve- ro non cognos-

vé-runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra me- a: Si in-

tro- í- bunt in réqui- em me- am. Rx.

V.6

Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto. Sic-

ut e- rat in princí- pi- o, et nunc, et semper, et in sáe-cu- la

sæ-cu- ló-rum. Amen. Rx.

HYMNUS

cf. AG 166

VIII

1. Sol ecce surgit ígne- us: pi-get, pu-descit, pae-ni- tet,

nec te-ste quisquam lú-mi- ne peccá- re constán-ter po- test.

2. Tandem facéssat cæcitas,
quæ nosmet in præceps diu
lapsos sinístris gréssibus
erróre traxit dévio.

3. Hæc lux serénum cónferat
purósque nos præstet sibi;
nihil loquámur súbdolum,
volvámus obscúrum nihil.

4. Sic tota decúrrat dies,
ne lingua mendax, ne manus
oculíve peccent lúbrici,
ne noxa corpus ínquiet.

5. Speculátor astat désuper,
qui nos diébus ómnibus
actúsque nostros pròspicit
a luce prima in vésperum.

6. Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy MS, fo. 64^r; AJ 1:64 (cf. OCO 412)

VIII a

Quó-ni- am in te confí-dit á- nima me- a. Ps. Miseré-
re mei, Deus, miserére me- i, * quóniam in te cónfugit ánima
me- a. [flex]

Psalmus 56

[Miserére mei, Deus, miserére mei, *
quóniam in te cónfugit ánima mea;]
et in umbra alárum tuárum confúgiam, *
donec tránseant insídiæ.
Clamábo ad Deum altíssimum, *
Deum qui benefécit mihi.
Mittet de célo, et liberábit me;
dabit in opprórium conculcántes me. *
Mittet Deus misericórdiam suam et veritátem suam.
Anima mea recúmbit in médio catulórum leónum, *
devorántium fílios hóminum.
Dentes eórum arma et sagíttae, *
et lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super célos, Deus, *
super omnem terram glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis, *
et incurvávit se ánima mea;
fodérunt ante fáciem meam fóveam, *
et ipsi incidérunt in eam.

AD LAUDES MATUTINAS

Parátum cor meum, Deus,
parátum cor meum; *
cantábo et psalmum dicam.
Exsúrge, glória mea,
exsúrge, psaltérium et cíthara, *
excítábo auróram.
Confitébor tibi in pólulis, Dómine, *
et psalmum dicam tibi in natióibus,
quóniam magnificáta est usque ad célos misericórdia tua, *
et usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super célos, Deus, *
super omnem terram glória tua.

Ant. 2

AM 63 (OCO 412)

IV a

Pó- pu-lus me- us, a- it Dómi-nus, bo-nis me- is a-dim-
plé-bi-tur. C. Audí-te verbum Dómi-ni, gen-tes, * et annuntiáte in
ínsu-lis, quæ procul sunt.

Canticum

Jer 31: 10 14

[Audíte verbum Dómini, gentes, *
et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt,]
et dícite: « Qui dispérsit Israél, congregábit eum, *
et custódiet eum sicut pastor gregem suum ».
Redémit enim Dóminus Iacob, *
et liberávl eum de manu potentióris,
et vénient et laudábunt in monte Sion, *
et cónfluent ad bona Dómini

super frumento et vino et óleo *
 et fetu pécorum et armentórum,
 erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, *
 et ultra non esúrient.
 Tunc lætabitur virgo in choro, *
 iúvenes et senes simul;
 et convértam luctum eórum in gáudium *
 et consolábor eos et lætificábo a dolore suo
 et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine, *
 et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. 3

AG 284 (cf. OCO 412)

I b

Magnus Dómi-nus et laudá-bi-lis nimis, et magni-tú-
 di-nis e- ius non est fi-nis. Ps. Magnus Dóminus et lau-dábi-lis
 ni- mis, * in civitáte De- i no-stri. [flex]

Psalmus 47

[Magnus Dóminus et laudabilis nimis, *
 in civitáte Dei nostri.]
 Mons sanctus eius collis speciósus, *
 exsultatio univérsæ terræ.
 Mons Sion, extréma aquilónis, *
 cívitas regis magni.
 Deus in dómibus eius notus *
 factus est ut refúgium.

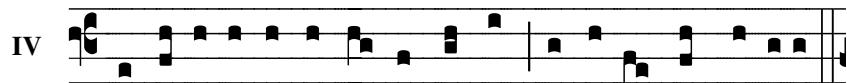
Quóniam ecce reges congregáti sunt, *
 convenérunt in unum.
 Ipsi cum vidérunt, sic admiráti sunt, *
 conturbáti sunt, diffugérunt;
 illic tremor apprehéndit eos, *
 dolóres ut parturiéntis.
 In spíitu oriéntis *
 cónteres naves Tharsis.
 Sicut audívimus, sic vidimus in civitáte Dómini virtútum,
 in civitáte Dei nostri; *
 Deus fundávit eam in æténum.
 Recogitámus, Deus, misericórdiam tuam *
 in médio templi tui.
 Secúndum nomen tuum, Deus,
 sic et laus tua in fines terræ; *
 iustitia plena est déxtera tua.
 Lætetur mons Sion,
 et exsultent filiae Iudæ *
 propter iudicia tua.
 Circúmdate Sion et complectímini eam, *
 numeráte turres eius.
 Pónite corda vestra in virtúte eius,
 et percúrrite domos eius, *
 ut enarrétis in progénie altera.
 Quoniam hic est Deus, Deus noster
 in æténum et in sǽculum sǽculi: *
 ipse ducet nos in sǽcula.

LECTIO BREVIS

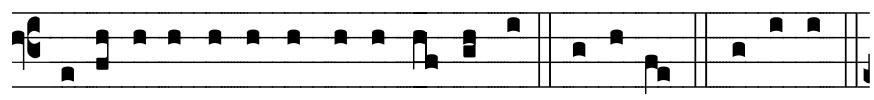
Hæc dicit Dóminus: Cælum sedes mea, terra autem scabéllum pedum meórum. Quæ est ista domus, quam ædificábitis mihi, et quis est iste locus quiétis meæ? Omnia hæc manus mea fecit, et facta sunt univérsa ista, dicit Dóminus. Ad quem autem respíciám, nisi ad paupérculum et contrítum spíritu, et treméntem sermónes meos?

RESPONSORIUM BREVE

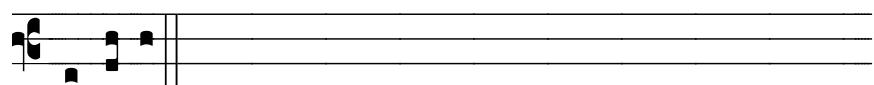
cf. AG 38

Clamá-vi in to- to cor-de me- o: * Ex-áudi me, Dómine.

V. Iu-sti-fi-ca- ti- ó-nes tu- as ser-vá-bo. * Exáudi. Gló- ri- a.

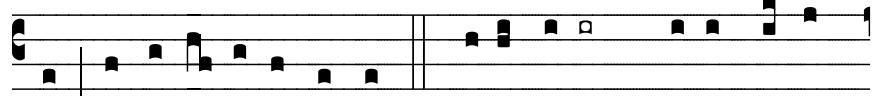
Clamá-vi.

Ad Benedictus, ant.

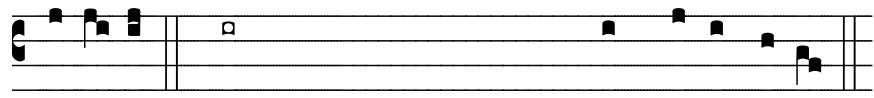
AG 219 (cf. OCO 412)

In sancti- tár- te servi- ámus Dómi-no, et li-be-rá- bit

nos ab i- ni-mí-cis nostris. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us

Is-ra- ēl, * quia visitávit et fecit redemptiónen ple-bis su- æ.

Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui-a visitávit et fecit

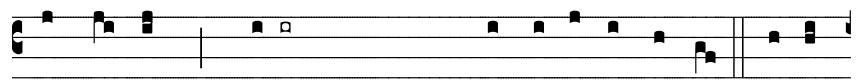
AD LAUDES MATUTINAS

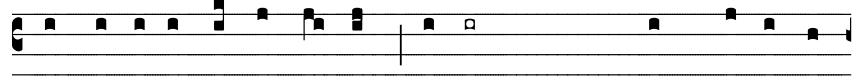
redemptiónen ple-bis su- æ; et e-réxit cornu sa- lú-tis no-

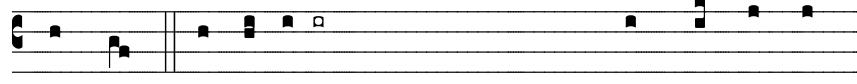
bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sicut locútus est per os

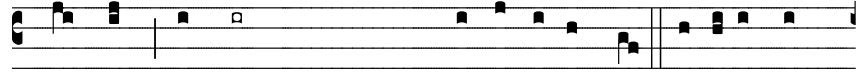
sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá-rum e- ius: sa-lú-

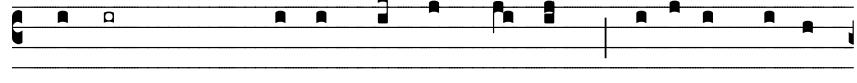
tem ex i-ni- mí- cis nostris, * et de manu ómni-um, qui o-dé-

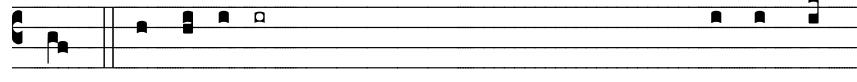
runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdi-am cum pá- tri- bus

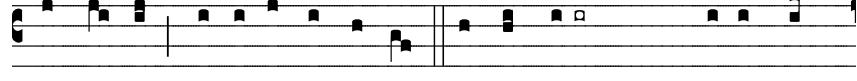
nos-tris, * et memorári testaménti su- i sancti; iusiurándum,

quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da-tú-rum se no-

bis, ut si- ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-

be- rá- ti, * servi- á-mus il- li, in sanctítate et iustítia co-

ram ip-so, * ómni-bus di-é-bus nostris. Et tu, pu-er, prophéta
 Altíssi-mi vocábe- ris: * præb̄is enim ante fáciem Dómini pará-
 re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple-bi e-ius, *
 in remissióne peccató-rum e-ó-rum, per viscera misericórdi-
 æ De- i nos-tri, * in qui-bus visitávit nos O-ri- ens ex al-to:
 il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis se- dent, *
 ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-ri-a Pa- tri,
 et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut erat in princípio,
 et nunc et semper, * et in sécula sæcu-ló-rum. A-men.

PRECES

Grátias agámus Christo, qui lumen huius diéi nobis concédit, et ad eum clamémus: *Bénedic et santifica nos, Dómine.*
 Qui te pro peccátis nostris hóstiam obtulísti,
 incépta et propósita suscípias hodiérana.
 Qui óculos nostros lucis dono lætíficas novæ,
 lúcifer oriáris in córdibus nostris.
 Tríbue hódie nos esse ómnibus longánimes,
 ut imitatóres tui fíeri possímus.
 Audítum, Dómine, fac nobis mane misericórdiam tuam.
 Sit hódie gáudium tuum fortitúdo nostra.
 Pater noster *in tono simplici, vi.*

Deus, qui, per adoptiōnem gratiæ, lucis nos esse filios voluísti, præsta, quásumus; ut errórem non involvámur ténebris, sed in splendóre veritatis semper maneámus conspíci: Per Dóminum.

Ad Horam medium

HYMNUS

AG 153

VIII

1. Rector po-tens, ve-rax De- us, qui témpa-ras re-rum vi-ces,

splendó-re ma-ne ínstru- is et í-gni- bus me- rí- di- em,

2. Exstíngue flammas lítium,
 aufer calórem nóxiūm,
 confer salútem córporum
 verámque pacem córdium.

3. Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 cum Spíritu Paráclito
 regnans per omne sǽculum. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

PM 262 (OCO 412)

VIII a

Vi-vam et custó- di- am sermó-nes tu- as, Dómi-ne.

*Ps. Bénefac servo tuo, et vi- vam * et custódiam sermó-nem tu- um.*

Psalmus 118: 17 24 (Ghimel)

[Bénefac servo tuo, et vivam, *
et custódiam sermó-nem tuum.]

Revéla óculos meos, *
et considerábo mirábilia de *lege tua*.
Incola ego sum in **terra**, *
non abscóndas a me *præcépta tua*.

Defécit ánima mea in desiderando iudícia **tua** *
in *omni tempore*.

Increpásti supérbos; *
maledícti qui errant a *præcéptis tuis*.

Aufer a me opprórium et **contémpnum**, *
quia testimónia tua servávi.

Etsi príncipes sedent, et advérsus me loquúntur, *
servus tamen tuus exercétur in iustificatióibus **tuis**.

Nam et testimónia tua delectatio **mea**, *
et consílium meum iustificatiónes **tuæ**.

Ant. 2

PM 38 (OCO 412)

I b

Qui te expéctant, Dómi-ne, non con-fundéntur. *Ps. Ad*

te, Dómine, levávi ánima m- am, * Deus meus, in te confí-
do: non e-rubé-scám. [flex]

Psalmus 24 (I)

[Ad te, Dómine, levávi ánima meam, *
Deus meus, in te confido: non erubéscam.]

Neque exsúltent super me inimíci mei, *
étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.
Confundántur infidéliter agéntes *

propter vanitátem.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, *
et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua et doce *me*,
quia tu es Deus salútis **meæ**, *
et te sustínui tota die.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, *
et rniisericordiárum tuárum, quóniam a sǽculo sunt.
Peccáta iuventútis meæ et delícta mea ne memíneris;
secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, *

propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus, *
propter hoc peccatóres viam docébit;
díriget mansuétos in iudício, *

docébit mites vias suas,

Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas *
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto **meo**; *

multum est enim.

Ant. 3

PM 38 (OCO 412)

IV a

O-cu- li me- i semper ad Dómi-num. *Ps.* Quis est ho-
mo qui *ti-met Dóminum?* * Docébit eum *vi-* am quam é- li- gat.

II

[Quis est homo qui timet Dóminum? *
Docébit eum viam quam éligat.]

Anima eius in bonis *demorábitur*, *
et semen eius hereditábit terram.

Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum, *
ut testaméntum suum maniféstet illis.

Oculi mei semper ad Dóminum, *
quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miseré **mei**, *
quia únicus et *pauper sum ego*.

Diláta angústias *cordis mei*, *
et de necessitáibus *meis* érue me.

Vide humilitátem meam et labórem **meum**, *
et dimítte univérsa *delícta mea*.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, *
et ódio crudéli *odérunt me*.

Custódi ánimam meam, et érue me; *
non erubéscam, quóniam *sperávi in te*.

Innocéntia et áequitas custódiant me, *
quia sustínui te.

Líbera, *Deus, Israël* *
ex ómnibus tribulatióibus **suis**.

LECTIO BREVIS

Qui facit stellas Pládis et Oriónem, et convértit in mane
ténebras, et diem in noctem obscurat: qui vocat aquas maris et

effúndit eas super fáciem terræ, Dóminus nomen eius.

¶ Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eius.
Rx. Poténtia et decor in sanctuário eius.

Oremus.

Oratio
Omnípotens sempitérne Deus: apud quem nihil est
tenebrósum, nihil obscúrum; lucis tuæ in nos emítte splendórem: ut
mandatórum tuórum lege percépta; in via tua dilatáto corde fidéliter
ambulémus: Per Christum.

Ad Vesperas

HYMNUS

cf. AG 166

VIII

1. Magnæ De- us po-ténti-æ, qui ex aquis or-tum ge-nus,

par-tim remít- tis gúrgi- ti, par-tim le-vas in á- e- ra.

2. Demérsa lymphis ímprimens,
subvecta cælis írogans,
ut, stirpe una pródita,
divérsa répleant loca:

3. Largíre cunctis sérvulis,
quos mundat unda ságuinis,
nescíre lapsus críminum,
nec ferre mortis tædium,

5. Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
um Spíritu Paráclito
regnans per omne sǽculum. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

OHS 227 (OCO 412)

VIII a

Dómi-ne abstra-xí-sti ab ín-fe- ris á- nimam me- am.

Ps. Exaltábo te, Dómine, quóniam extra-xí-sti me, * nec delectá-
sti inimícos me- os super me.

Psalmus 29

[Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me, *
nec delectásti inimícos meos super me.]
Dómine Deus meus, clamávi **ad** te, *
et sanásti me.
Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **meam**, *
vivificásti me, ut non descénderem in lacum.
Psállite Dómino, sancti eius, *
et confitémini memoriæ sanctitátis eius.
Quóniam ad moméntum indignátio eius, *
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demoráтур fletus, *
ad matutínum lètítia.
Ego autem dixi in securitáte **mea**: *
« Non movébor in æténum ».
Dómine, in voluntáte **tua** *
præstítisti monti meo virtútem;
avertísti fáciem tuam **a** me, *
et factus sum conturbátus.
Ad te, Dómine, clamábam, *
et ad Deum meum deprecábar.
Quæ útilitas in sanguine **meo**, *
dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi **pulvis**, *
aut annuntiábit veritátem **tuam**?
Audi, Dómine, et miscrére **mei**, *
Dómine, esto mihi adiútor.

Convertísti planctum meum in choros **mihi**, *
conscidísti saccum meum, et accinxísti *me* lètítia,
ut cantet tibi glória mea, et non **táceat**. *
Dómine Deus meus, in æténum confitébor tibi.

Læ-támi-ni in Dómino, et ex-ultá-te iusti, et glo-
ri- ámi-ni omnes recti corde. Ps. Be- átus cui remíssa est in-
íqui-tas, * et obtéctum est peccá- tum. [flex]

Psalmus 31

[Beátus cui remíssa est iníquitas, *
et obtéctum est peccátum.]
Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum, *
nec est in spíritu eius **dolus**.
Quóniam tacui, inveteravérunt ossa **mea**, *
dum rugírem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me **manus tua**, *
immutátus est vigor meus in ardóribus aestátis.
peccátum meum cóngitum **tibi feci**, *
et delíctum meum *non abscondi*.
Dixi: « Confitébor advérsum me iniquitátem **meam Dómino** ». *
Et tu remisísti impietátem peccáti **mei**.
Propter hoc orábit ad te **omnis sanctus** *
in témpore opportúno.

Et in dilúvio aquárum multárum *
ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me; *
exsultatióibus salútis circúmdabis me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via qua gradiéris; *
firmábo super te óculos meos.
Nolíte fíeri sicut equus et mulus, *
quibus non est intelléctus in camo et freno;
si accédis ad constringéndum, *
non apprójmant ad te.
Multi dolóres ímpii, *
sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dóinino et exsultáte, iusti, *
et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. 3

AG 998 (cf. OCO 412)

I b
De-dit e- i Dómi-nus po-testá-tem et honó-rem et re-

gnum, et omnes pópu-li, tri-bus et linguæ i- psi sérví- ent.

C. Grá-ti- as á-gimus ti- bi, * Dómine De- us omnípotens.

Canticum

cf. Ap 11, 12

[Grátias ágimus tibi, *
Dómine Deus omnípotens,]
qui es et qui eras et qui ventúrus es; *
quia accepísti virtútem tuam magnam et regnásti.
Et irátæ sunt gentes, *
et advénit ira tua et tempus mortuórum iudicári,

et réddere mercédem servis tuis, prophétis et sanctis, *
et timéntibus nomen tuum, pusíllis et magnis.
Nunc facta est salus et virtus et regnum Dei nostri *
et potéstas Christi eius,
quia proiectus est accusátor fratrum nostrórum, *
qui accusábat illos ante conspéctum Dei nostri
die ac nocte;
et ipsi vicérunt eum propter sanguinem Agni *
et propter verbum testimónii sui;
et non dilexérunt áimas suas *
usque ad mortem.
Propterea lætámini, cæli, *
et qui habitátis in eis.

LECTIO BREVIS

Exultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus: ut probátio fidei vestræ, multo pretiósior auro (quod per ignem probátur), inveniáutur in laudem et glóriam et honórem, in revelatióne Iesu Christi. † Quem cum vidéritis, dilígitis, in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætitia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ, salútem animárum.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 52, 60, 151, 156

VI
R. Ci-bávit nos Dómi-nus * Ex á- di-pe fru- mén-ti.

¶. Et de pe-tra mel-le sa-tu-rá-vit nos. * Ex á- di-pe fru- mén-ti.

Ci-bávit. Gló-ri- a Ci-bávit.

Ad Magnificat, ant.

AG 213 (cf. OCO 412)

VIII a

Respéxit Dóminus humi- li- tá-tem me- am, et fe-cit in
me magna qui potens est. C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dó-
minum.

Magní-fi-cat * ánima me- a Dó-mi-num, et exsultávit
spí- ri-tus me- us * in Deo sa-lu-tá- ri me- o; qui a re-
spéxit humilitátem an-cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam
me di-cent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi ma-gna,
qui potens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia

e-ius a progéni- e in progé-ni- es * timén-ti-bus e- um. Fe-
cit poténtiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos men-
te cordis su- i, de-pó-su-it po-tén- tes de se-de,* et exaltávit
húmi-les, e-su-ri-éntes implévit bo- nis, * et di-vi-tes dimí-sit
in-á-nes. Suscé-pit Isra-el, pú- e-rum su- um,* recordátus mi-
se-ricór-di- æ su-æ, si-cut locútus est ad pa-tres nostros,*
Abraham et sémini e-ius in sáecu-la. Gló-ri- a Pa- tri, et Fí-
li- o, * et Spi- ri-tu- i Sancto. Si-cut e-rat in princípi-o, et
nunc et semper, * et in sáecula sáecu- ló-rum. A-men.

PRECES

Laudémus Deum auxílii nostri, in quo nostra spes tota résidet,
eúmque invocémus devóte clamántes:

Respice filios tuos, Dómine.

Dómine Deus noster, qui cum pôpulo tuo fœdus ætérnum pepigísti,
— fac ut semper tua magnália recolámus.

Univérsum órdinem sacerdotálem in tua pérfice caritáte,
— et fidéles tuos in unitáte spíritus per vínculum pacis semper
consérva.

Civitátem terrénam fac ut semper tecum exstruámus,
— ne forte in vanum labórent, qui aedíficant eum.

Mitte operários in messem tuam,
— ut magnificétur nomen tuum in géntibus.

Propínquos et benefactóres defúnctos sanctis tuis accénde,
— et nos beátis aliquándo consócia.

Pater noster *in tono simplex*, p. vi.

Oratio

Deus, qui, per adoptiōnem gratiæ, lucis nos esse filios
voluísti, præsta, quæsumus; ut errórem non involvámur ténebris, sed
in splendóre veritatis semper maneámus conspíci: Per Dóminum.

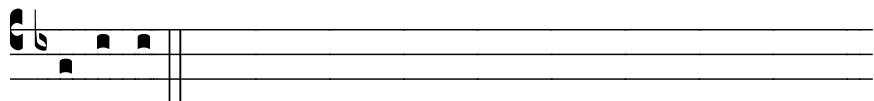
FERIA VI HEBDOMADÆ I

Ad Invitatorium

Ant.

AJ 1: 68, cf. Poissy MS, fo. 66^v (cf. LHR 180)

Domi-num De- um nostrum, ve-ní- te ad- ó- remus.

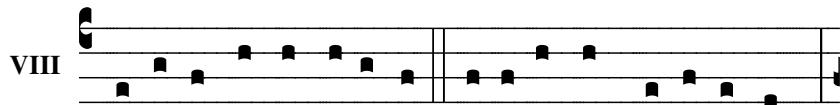

Ve-ní- te.

Invitatorium Psalmus in tono Via, p. 1.

HYMNUS

cf. AG 166

1. Æ-térne cæ- li gló-ri- a, be- á-ta spes mortá- li- um,

cel- si Pa-rén-tis U- ni-ce ca-stáequ pro- les Vír-gi- nis.

2. Da déxteram surgéntibus,
exsúrgat et mens sóbria
flagrans et in laudem Dei
grates repéndat débitas.

3. Ortus refúlget lúcifer
ipsámque lucem núntiat,
cadit calígo nóctium,
lux sancta nos illúminet,

4. Manénsque nostris sénsibus
noctem repéllat sàculi
omníque fine témporis
purgáta servet péctora.

5. Quæsítâ iam primum fides
radíctet altis sénsibus,
secúnda spes congáudeat;
tunc maior exstat cáritas.

6. Sit Christe, rex piíssime,
tibi Patrique glória
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sæcula. Amen.

Ant. 1

AG 141 (cf. OCO 413)

VIII a

Mi-se-ré- re me- i, De- us, secúndum magnam mi-se- ri-
córdi- am tu- am. Ps. et secúndum multitúdinem miseratiónum
tu- á- rum * dele iniquítá-tem me- am.

Psalmus 50

[Miserére mei, Deus, *
secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *
dele iniquítátem meam.]

Amplius lava me ab iniquitáte **mea**, *
et a peccáto *meo* **munda** me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, *
et peccátum meum contra *me* est **semper**.

Tibi, tibi soli peccávi, *
et malum coram te **fecí**,

ut iustus inveniáris in senténtia **tua** *
et æquus in iudício **tuo**.

Ecce enim in iniquitáte generátus sum, *
et in peccáto concépit me **mater mea**.

Ecce enim veritátem in corde dilexísti, *
et in occúlto sapiéntiam manifestásti **mihi**.

Aspérges me hyssópo, et mundábor; *
lavábis me, et super nivem *dealbábor*.
Audíre me fácies gáudium et lætíiam, *
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**, *
et omnes iniquitátes **meas** **dele**.
Cor mundum crea in me, **Deus**, *
et spíritum firmum innova in viscéribus **meis**.

Ne proícias me a fácie **tua**, *
et spíritum sanctum tuum ne áuferas **a me**.
Redde mihi Iætíiam salutáris **tui**, *
et spíritu promptíssimo confírma me.
Docébo iníquos vias **tuas**, *
et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**, *
et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.
Dómine, lábia mea apéries, *
et os meum annuntiábit laudem **tuam**.
Non enim sacrificio delectáris, *
holocáustum, si ófferam, *non* placébit.

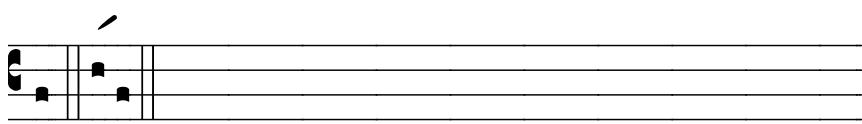
Sacrificium Deo spíritus contribulátus, *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non* despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *
ut aëdificéntur muri Ierúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiōnes et holocáusta; *
tunc impónent super altáre *tuum* vítulos.

Ant. 2

AR 144 (OCO 413)

v

In Dómino iusti-fi-cá-bi-tur et laudá-bi-tur omne semen
Isra- ēl. C. Ve-re tu es Deus abscónditus, * Deus Isra- ēl salvá-

tor. [flex]

Canticum

Is 45.15–25

[Vere tu es Deus abscónditus, *
Deus Israël salvátor.]
Confúsi sunt et erubuérunt **omnes**, *
simul abiérunt in confusióne fabricatóres errórum.
Israël salvátus est in Dómino salúte ætérra; *
non confundémini et non erubescétis
usque in sáculum sáculi.
Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, *
ipse Deus formans terram et fáciens eam, ipse plastes eius;
non in vanum creávit eam; †
ut habitaréatur formávit eam: *
«Ego Dóminus, et **non** est álius.
Non in abscóndio locútus sum, *
in loco terraë **tenebróso**;
non dixi sémini Iacob: “Frustra quárite me” ; *
ego Dóminus loquens iustítiā, annúntians recta ».
Congregámini et veníte et accédite simul, *
qui salváti estis ex géntibus:
nesciérint qui levant lignum sculpturæ suæ *
et rogant deum **non** salvántem.
Annuntiáte et veníte et consiliámini simul: *
« Quis audítum fecit hoc ab início, ex tunc prædíxit illud?
numquid non ego Dóminus, †
et non est ultra Deus **absque** me? *
Deus iustus et salvans **non** est præter me.
Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terraë, *
quia ego Deus, et **non** est álius.
In memetípsō iurávi; †
egrediéntur de ore meo iustítiæ **verbum** *
et **non** reverténtur;
quia mihi curvábitur omne **genu**, *
et iurábit **omnis lingua**.

AD LAUDES MATUTINAS

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustítiæ et impérium; *
ad eum vénient et confundéntur omnes qui repúgnant ei.
In Dómino iustificábitur et laudábitur *
omne semen Israël ».

Ant. 3

AJ 1: 69, cf. Poissy MS, fo. 66^v (cf. OCO 413)

A musical score for organ or choir. It consists of two staves. The top staff has a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The bottom staff has a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The text 'Iu-bi-lá-te De-o, omnis terra. Ps. servíte Dómino in læ-tí- ti- a; introíte in conspéctu e- ius * in exsulta-ti- ó-ne.' is written below the staves. The notation includes square neumes on the staves.

[flex]

Psalmus 99

[Iubiláte Dómino, omnis terra, *
† servíte Dómino in lætitia;
introíte in conspéctu eius *
in exsultatióne.]
Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus; †
ipse fecit nos, et ipsíus sumus, *
pópulus cius et oves páschuæ eius.
Introíte portas eius in confessióne, †
átria eius in hymnis, *
confitémini illi, benedícite nómini eius.
Quóniam suávis est Dóminus; †
in ætérrnum misericórdia eius, *
et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

LECTIO BREVIS

Omnis sermo malus ex ore vestro non procédat; † sed si quis bonus ad ædificatióne fídei, ut det grátiam audiéntibus. Et nolíte

contristáre Spíritum Sanctum Dei, in quo signáti estis in diem redemptiónis. † Omnis amaritúdo et ira et indignátio et clamor et blasphemía tollátur a vobis, cum omni malítia. Estóte autem ín vicem benígni, misericórdes, donántes ín vicem, sicut et Deus in Christo donávit vobis.

RESPONSORIUM BREVE

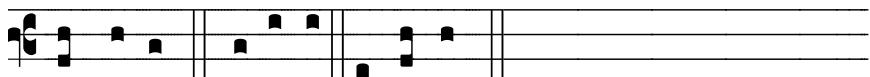
cf. AG 39

Audí- tam fac mi- hi ma-ne * Mi-se-ri-córdi- am tu- am.

¶ No-tam fac mi-hi vi- am in qua ámbu- lem. * Mi-se- ri-córdi-

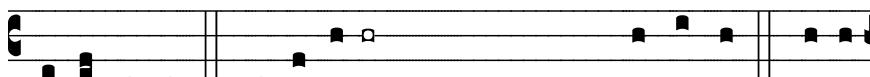
am tu- am. Gló-ri- a. Audí- tam.

Ad Benedictus, ant.

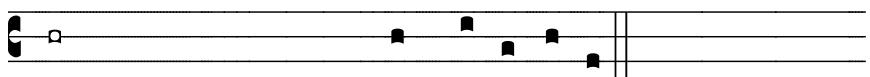
PM 230 (OCO 413)

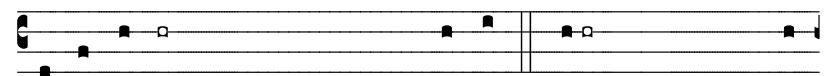
Vi- si- tá- vit et fe- cit redempti- ó-nem Dó-mi-nus

ple-bis su- æ. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Is-ra- ël, * qui- a

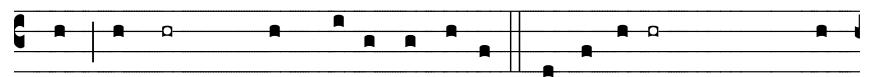
visitávit et fecit redemptiónem ple-bis su- æ.

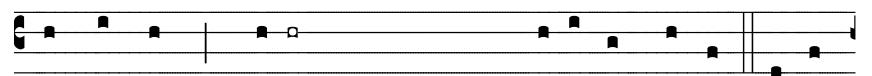
Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui-a visitávit et fecit

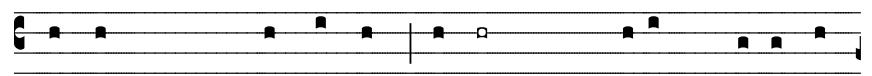
redemptiónem ple-bis su- æ; et e-rexít cornu sa- lú-tis no-

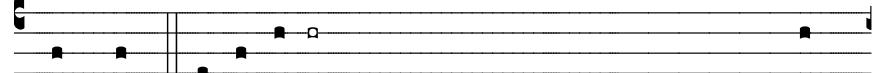
bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sicut locútus est per os

sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá-rum e- ius: sa-lú

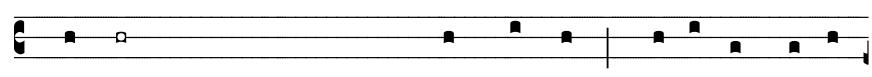
tem ex i-ni- mí- cis nostris, * et de manu ómni-um, qui o-dé-

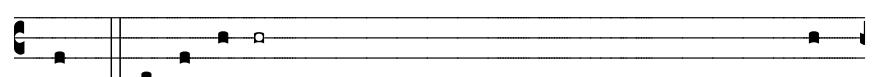
runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdi-am cum pá- tri- bus

nos-tris, * et memorári testaménti su- i sancti; iusiurándum,

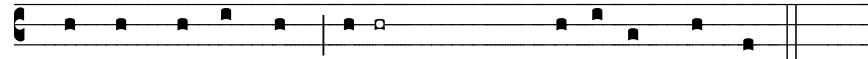

quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da-tú-rum se no-

bis, ut si- ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-

be- rá- ti, * servi-á- mus il-li, in sanctitáte et iustíti- a co-
 ram ip-so, * ómni-bus di-é-bus nostris. Et tu, pu-er, prophéta
 Altíssi-mi vocábe- ris: * prae-bis enim ante fáciem Dómini pará-
 re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple-bi e- ius, *
 in remissióne peccatórum e- órum, per visce-ra miserlcórdi-
 ae De- i nos-tri, * in qui-bus visitávit nos O- ri- ens ex al- to:
 il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis se-dent, *
 ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-ri-a Pa- tri,
 et Fí- li- o, * et Spi-ri-tu- i Sancto. Si-cut erat in princípio,

et nunc et semper, * et in sécula sæcu-ló-rum. A-men.

PRECES

Christum, qui per crucem suam salútem géneri cóntulit humáno,
adorémus, et pie clamémus:

Misericórdiam tuam nobis largíre, Dómine.

Christe, sol et dies noster, illúmina nos rádiis tuis,
— et omnes sensus malos iam mane compésce.
Custódi cogitatiónes, sermónes et ópera nostra,
— ut hódie in conspéctu tuo placére possímus.
Avérte fáciem tuam a peccátis nostris,
— et omnes iniquítátes nostras dele.
Per crucem et resurrectiónem tuam,
— reple nos consolatióne Spíritus Sancti.
Pater noster *in tono simplici, p. vi.*

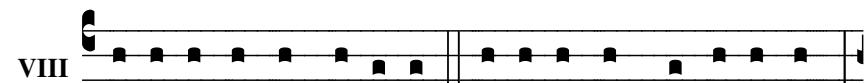
Oratio

Deus, qui, per adoptiónem grátiæ, lucis nos esse filios
voluísti, præsta, quásumus; ut errórem non involvámur ténebris, sed
in splendóre veritatis semper maneámus conspíci: Per Dóminum.

Ad Horam mediam

HYMNUS

cf. AG 153

1. Di-cámu-s laudes Dómi-no fervénte prompti spí- ri- tu;

ho-ra vo- lú- ta sé-xi es nos ad o- rándum pró- vo- cat.

2. In hac enim fidélibus
veræ salútis glória,
beáti Agni hóstia,
crucis virtúte rédditur.

3. Cuius luce claríssima
tenébricat merídes;
sumámus toto péctore
tanti splendóris grátiam.

4. Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sácula. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1

PM 263 (OCO 413)

Gressus me- os di- ri-ge se-cundum e- lo- qui- um
tu- um. Ps. Adhésit púlveri á-nima me- a; * vivífica me secún-
dum verbum tu- um.

Psalmus 118: 25–32 (Daleth)

[Adhésit púlveri ánima mea; *
vivífica me secúndum verbum tuum.]
Vias meas enuntiávi, et exaudísti me; *
doce me iustificatiónes tuas.
Viam mandatórum tuórum fac me intellégere, *
et exercébor in mirabílibus tuis.
Lacrimáta est ánima mea præ mæróre; *
érige me secúndum verbum tuum.
Viam mendácií avérte a me, *
et legem tuam da mihi benígne.

Viam veritáis elégi, *
iudícia tua propósui mihi.
Adhési testimóniis tuis, Dómine; *
noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum currám, *
quia dilatásti cor meum.

Ant. 2

AG 202 (cf. OCO 413)

Mi-se- ri-cordi- a tu- a, Dómi-ne ante ó-cu- los me-
os et complácu- i in ve- ri- tát- te tu- a. Ps. Iúdica me, Dó-
mi-ne, † quóniam ego in innocéntia me-a ingréssus sum, * et in
Dómino sperans non in-firmá- bor.

Psalmus 25

[Iúdica me, Dómine, †
quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum, *
et in Dómino sperans non infirmábor.]
Proba me, Dómine, et tenta me; *
ure renes meos et cor meum.
Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est, *
et ambulávi in veritáte tua.
Non sedi cum viris vanitatis, *
et cum occúlte agéntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam **malignántium**, *
et cum ímpiis *non sedébo*.
Lavábo in innocéntia **manus meas**, *
et circúmdabo altáre **tuum**, Dómine,
ut audítas fáciám **voces laudis**, *
et enárrem univérsa mirabília tua.
Dómine, diléxi habitáculum **domus tuæ**, *
et locum habitatiónis glóriæ **tuæ**.
Ne colligas cum ímpiis ánimam **meam**, *
et cum viris sanguinum vitam **meam**.
In quorum máníbus **iniquitátes** sunt, *
dékxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia **mea ingréssus sum**, *
rédime me et miserére **mei**.
Pes meus stetit in dirécto, *
in ecclésiis benedícam Dómino.

Ant. 3

AG 460 (cf. OCO 413)

II

Dominus De-us auxi- li- a- tor me- us: et i-de- o non
sum confu-sus. Ps. Ad te, Dómine, clamá- bo; * Deus meus, ne
sí- le- as a me. [flex]

Psalmus 27: 1–3, 6–9

[Ad te, Dómine, clamábo; *
Deus meus, ne síleas a me.]
Nequánndo táceas a me, *
et assimilábor descendéntibus *in lacum*.

Exáudi vocem deprecationis meæ, dum clamo **ad te**, *
dum extóllo manus meas ad templum sanctum **tuum**.
Ne simul trahas me cum peccatóribus, *
et cum operántibus **iniquitátem**.
Qui loquúntur pacem cum próximo **suo**, *
mala autem in córdibus *eórum*.
Benedíctus Dóminus, †
quoniam exaudívit vocem deprecationis **meæ**; *
Dóminus adiútor meus et protéctor **meus**,
in ipso sperávit cor meum, et adiútus *sum*, †
et exsultávit cor **meum**, *
et in cántico meo confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebi **suæ**, *
et refúgium salvatiónum christi **sui** est.
Salvum fac pópulum tuum, et bénedic hereditáti **tuæ**, *
et pasce eos et extólle illos usque in *æténum*.

LECTIO BREVIS

Etsi crucifíxus est Christus ex infirmitáte, sed vivit ex virtúte
Dei. † Nam et nos infírmi sumus in illo: sed vivémus cum eo ex
virtúte Dei.

℣. Adhæsit púlveri ánima mea.
℟. Vivífica me secúndum verbum tuum, Dómine.

Oratio

Dómine Iesu Christe: qui hora sexta, univérso mundo in
ténebris constitúto pro redemptiōne nostra crucis lignum ínnocens
ascendísti; illam nobis lucem semper concéde, per quam ad æternam
vitam pervenire mereámur: Qui vivis.

Ad Vesperas

HYMNUS

cf. AG 166

1. Plasmá-tor hóminis, De-us, qui, cuncta so-lus órdi-nans,

humum iu-bes pro-dú-ce-re rep-tán-tis et fe-ræ ge-nus;

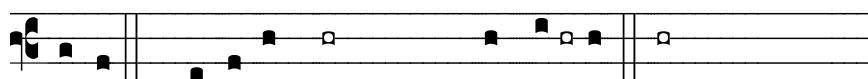
2. Qui magna rerum córpora, 4. Da gaudiórum præmia,
dictu iubéntis vívida, da gratiárum múnera;
ut sérviant per órdinem disólve litis víncula,
subdens dedísti hómini:
astríngē pacis fœdera.

3. Repélle a servis tuis
quicquid per immundítiam
aut móribus se súggerit,
aut áctibus se intérserit.
5. Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
um Spíritu Paráclito
regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. 1 AJ 1:62 (cf. OCO 413)

Sa-na, Dómi-ne, á-nimam me-am, qui-a peccá- vi

ti-bi. Ps. Be- á-tus qui intéllegit de egé-no, * in die mala libe-

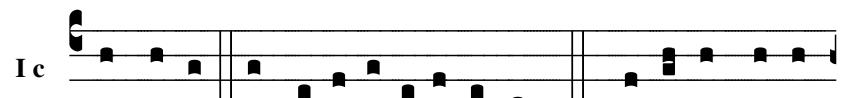
rá-bit e- um Dóminus. [flex]

Psalmus 40

[Beátus qui intéllegit de egéno, *
in die mala liberábit eum Dóminus.]
Dóminus servábit eum, et vivificábit eum, †
et beátum fáciet eum in terra, *
et non tradet eum in fauces inimicórum eius.
Dóminus opem feret illi super lectum dolóris eius; *
univérsum stratum eius versábis in infirmitáte eius.
Ego dixi: « Dómine, miseré mei; *
sana ánimam meam, quia peccávi tibi ».
Inimíci mei dixérunt mala mihi: *
« Quando moriétur, et períbit nomen eius? »
Et si ingrediebátur, ut visitáret, vana loquebátur; †
cor eius congregábat iniquitátem sibi, *
egrediebátur foras et detrahébat.
Simul advérsum me susurrábant omnes inimíci mei; *
advérsum me cogitábant mala mihi
« Malefícium effúsum est in eo; *
et qui decúmbit non adficiet ut resúrgat ».
Sed et homo pacis meæ, in quo sperávi, *
qui edébat panem meum, levávit contra me calcáneum.
Tu autem, Dómine, miseré mei; *
et resúscita me, et retríbuam eis.
In hoc cognóvi quóniam voluísti me, *
quia non gaudébit inimícus meus super me;
me autem propter innocéntiam suscepísti, *
et statuísti me in conspéctu tuo in æténum.
Benedíctus Dóminus Deus Israël *
a sǽculo et usque in sǽculum. Fiat, fiat.

Ant. 2

AJ 1:62 (cf. OCO 413)

Ad-iú-tor in tri-bu-la-ti- ó-ni-bus. Ps. De-us est nobis

re-fú-gi- **um** et vir- **tus**, * adiutórium in tribulatióibus invén-
tus est ni-mis. [flex]

Psalmus 45

[Deus est nobis refúgium et virtus, *
adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.]
Propterea non timébimus, dum turbábitur terra, *
et transferéntur montes in cor maris.
Fremant et intuméscant aquæ eius, *
conturbéntur montes in elatióne eius.
Flúminis rivi lætificaiit civitátem Dei, *
sancta tabernácula Altíssimi.
Deus in médio eius, non commovébitur; *
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; *
dedit vocem suam, liquefácta est terra.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.
Veníte, et vidéte ópera Dómini, *
quæ pósuit prodígia super terram.
Auferet bella usque ad finem terræ, †
arcum cónteret et confrínget arma, *
et scuta combúret igni.
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; *
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum, *
refúgium nobis Deus Iacob.

Ant. 3

MS Poissy Ant. fo. 47v; cf. AJ 1: 235 (cf. OCO 413)

IV a

Omnes gentes, quascúmque fe-cí-sti, vé-ni-ent, et
a-do-rá-bunt coram te, Dómi-ne. C. Magna et mirabília sunt
ó-pe-ra tu- a, * Dómine De- us omní-po-tens. [flex]

Canticum

Ap 15:3–4

[Magna et mirabília sunt ópera tua, *
Dómine Deus omnípotens:]
iustæ et veræ sunt viæ tuæ, *
rex sæculórum.

Quis non timébit te, Dómine, *
et magnificábit nomen tuum?
quia solus pius es, †
quóniam omnes gentes vénient et adorábunt
in conspéctu tuo, *
quóniam iudicia tua manifésta sunt.

LECTIO BREVIS

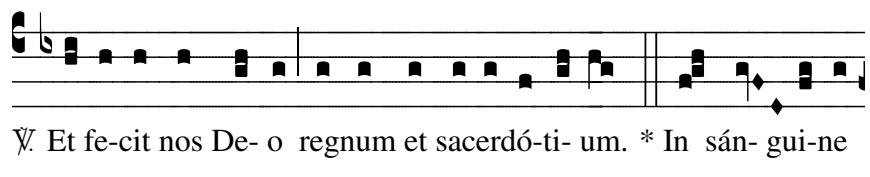
Debémus nos firmiores imbecillitátes infirmórum sustinére,
et non nobis placére. † Unusquísque vestrum próximo suo pláceat in
bonum ad aëdificationem: étenim Christus non sibi plácuit, sed sicut
scriptum est: Impropérium improperántium tibi cecidérunt super me.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 52, 60, 151, 156, 161

VI

R. Christus di-lé-xit nos et lavit nos * In sán-gui-ne su-o.

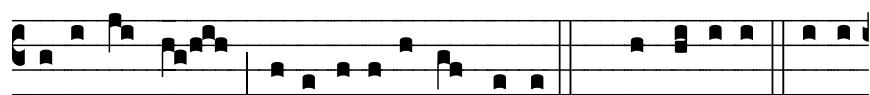
¶. Et fe-cit nos De-o regnum et sacerdó-ti-um. * In sán-gui-ne
su-o Christus. Gló-ri-a. Christus.

Ad Magnificat, ant.

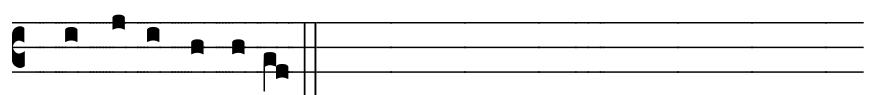
AG 564 (cf. OCO 413)

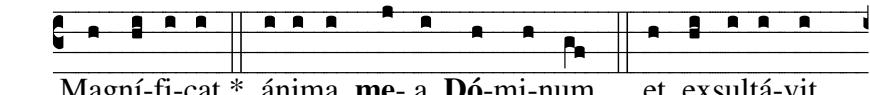
VII a Suscé-pit nos Dómi-nus in sinum et cor su-um,

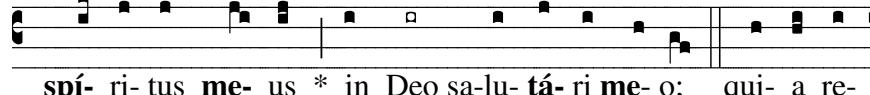
recordá-tus mi-se-ricórdi-æ su-æ. C. Magní-fi-cat * áni-

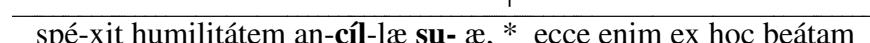
ma me-a Dóminum.

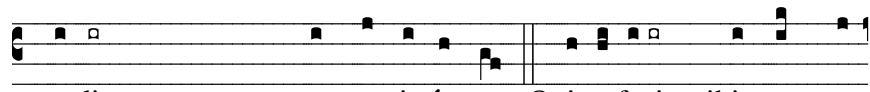
Magní-fi-cat * ánima me-a Dó-mi-num, et exsultávit

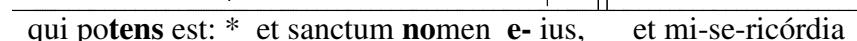
spí-ri-tus me-us * in Deo sa-lu-tá-ri me-o; qui-a re-

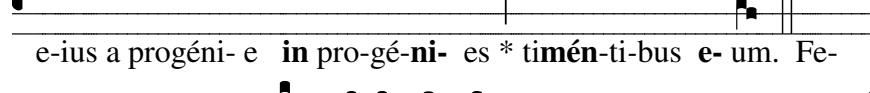
spé-xit humilitátem an-cíl-læ su-æ, * ecce enim ex hoc beátam

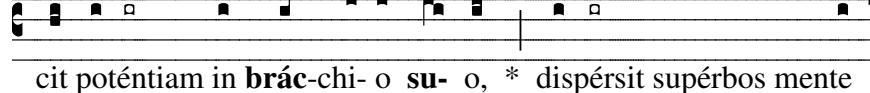
me di-cent omnes gene-ra-ti-ó-nes. Qui-a fecit mihi ma-gna,

qui potens est: * et sanctum nomen e-ius, et mi-se-ricórdia

e-ius a progé-ni- e in pro-gé-ni- es * timén-ti-bus e-um. Fe-

cit poténtiam in brác-chi-o su-o, * dispér-sit supérbos mente

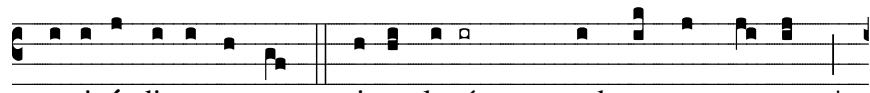
cordis su-i, de-pó-su-it po-tén- tes de se-de, * et exaltávit

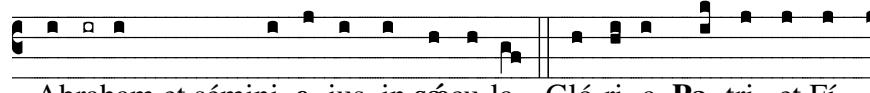
húmi-les, e-su-ri-éntes implé-vit bo-nis, * et di-vi-tes dimísit

in-á-nes. Suscé-pit Isra-el, pú-e-rum su-um, * recordá-tus mi-

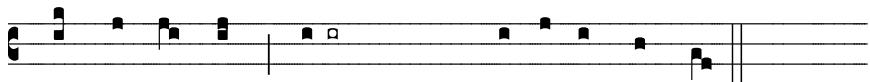
se-ricórdi-æ su-æ, si-cut locútus est ad pa-tres nostros, *

Abraham et sémini e-ius in sáecu-la. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-

li-o, * et Spi-ri-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princípi-o, et

nunc et semper, * et in sácula sæcu-ló-rum. A-men.

PRECES

Benedictus Deus, qui propitiis vota egentium intuetur et esurientes
replet bonis; fidenter igitur ei supplicemus:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
Dómine, Pater noster clementíssime, te rogámus pro doléntibus
membris Ecclésiae tuæ,
— quórum caput, in ligno crucis suspénum, sacrificium vespertínum
consummávit.

Solve compeditos, illúmina cæcos,
— pupíllos et víduas súscipe.

Tuam fidéles omnes índue armatúram,

— ut adversus insídias diáboli consístere possint.

Nobis, Dómine, misericors adésto in hora éxitus nostri,

— ut fidéles inveniámur et in tua pace ex hoc mundo transeámus.

Educ defúnctos in lucem, quam inhábitas,

— ut te conspícant in æternum.

Pater noster *in tono simplex*, p. vi

Oratio

Deus, qui, per adoptionem gratiæ, lucis nos esse filios voluisti, præsta, quæsumus; ut errórem non involvámur ténebris, sed in splendóre veritatis semper maneámus conspíci: Per Dóminum.

**SABBATUM
SANCTI THOMAE, APOSTOLI
Festum**

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 3, p. ?)

cf. Poissy MS, fo. 374^r & AJ 1: *26 (cf. LHR 266)

III

Re-gem A-posto-ló-rum Dó-mi-num, Ve-ní-te, ad-o-ré-mus. *Ps.* Ve-ní-te.

V.1

Ve-ní-te, exsultémus Dómi-no; iu-bi-lémus De-o sa-lú-tá-ri nostro. Præ-occu-pémus fá-ci-em e-ius in con-fes-si-ó-ne, et in psalmis iu-bi-lé-mus e-i.

i. R.

AJ 1: 6

¶.2

Quó-ni-am De-us magnus Dómi-nus, et rex magnus
su-per omnes de-os: quó-ni-am non re-pél-let Dómi-nus ple-
bem su-am: qui-a in ma-nu e-ius sunt omnes fi-nes ter-
ræ, et al-ti-tú-di-nes mónti-um i-pse cón-spi-
cit. Rx.

¶.3

Quó-ni-am i-psí-us est ma-re, et ipse fe-cit il-lud,
et á-ri-dam funda-vé-runt ma-nus e-ius: Ve-ní-te, ad-o-ré-
mus et pro-ci-dámus ante De-um; plo-rémus co-ram Dómino

qui fe-cit nos, qui-a i-pse est Dómi-nus De-us noster; nos
au-tem pó-pu-lus e-ius et o-ves pas-cu-æ e-
ius. Rx.

¶.4

Hó-di-e si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis, no-lí-te
obdu-rá-re corda ve-stra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-ne se-
cúndum di-em tenta-ti-ó-nis in de-sér-to: u-bi tenta-vé-runt
me patres vestri: pro-ba-vé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra
me-a. Rx.

¶.5

Quadra- gínta annis pró-ximus fu- i ge-ne- ra- ti- ó-ni
hu- ic, et di-xi: Semper hi er-rant corde; i-psi ve-ro non co-
gno-vé- runt vi- as me- as; qui-bus iu- rá-vi in i- ra me- a:
Si intro- í-bunt in ré- qui- em me- am. Rx.

¶.6

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spí- ri- tu- i Sancto.
Sic-ut e- rat in princí-pi- o, et nunc et semper, et in sé-
cu- la sæ-cu- ló- rum. A- men. Rx.

HYMNUS

VII

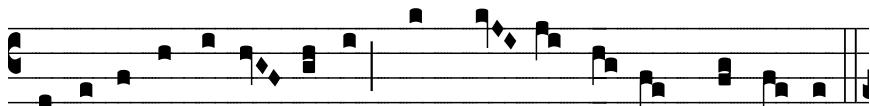
1. Qui lu-ce splendes órdi- nis aposto- ló- rum má-xima,
Tho-ma, be-nígnus ác- ci-pe laudes ti- bi quas pán-gi- mus.
2. Te lú- ci- dis in sé- di- bus a-mó- re Chri-stus cól-lo- cat;
amó- re promptus ex- pe- tis tu pro Ma- gí-stro cómmo- ri.
3. Te torquet et di- lécti- o narránti- bus cum frá-tri- bus
vis cer-tus es-se, ví- se- re, palpá- re Ie- su vúlne- ra.
4. Quantóque cordis gáudi- o ipsum mi- sér-tum cónspi- cis,

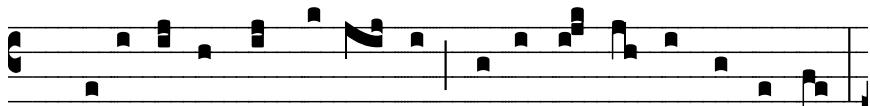
De- úmque di-cis cré- du-lus, fervó- re ad-ó- rans pé-cto- ris!

5. No-bísque qui non ví- di- mus per te fi- des fit á-cri- or,

fit æstus et po-tén- ti- or quo Chri- sti a-mó- rem quæ-ri-mus.

6. Christo sit omnis gló-ri- a, qui te ro- gán-te præ-be- at

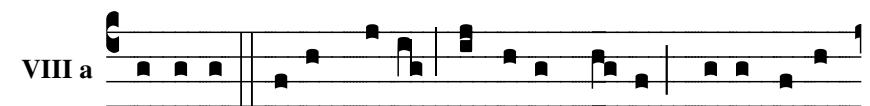

nobis fide ambulán- tibus ipsum vi-dé- re pérpe- tim. A- men.

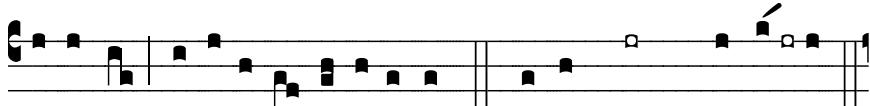
PSALMODIA

Ant. 1

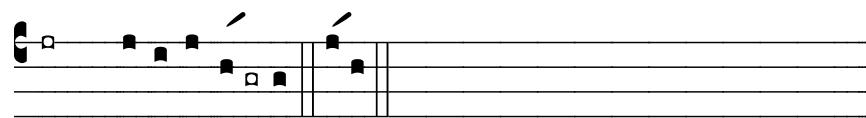
AG 488 (cf. OCO 433)

Vi-dé-te manus me- as, et pedes me- os, qui- a e- go

ipse sum, alle-lú-ia, alle-lú-ia. Ps. De- us, Deus meus es tu; *

ad te de luce vígi-lo. [flex]

Psalmus 62: 2-9

[Deus, Deus meus es tu; *

ad te de luce vígi-lo.]

Sitívit in te ánima mea, *

te desiderávit caro mea.

In terra desérta et árida et inaquósa, †

sic in sancto appárui tibi, *

ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas, *

lábia mea laudábunt te.

Sic benedíc tam te in vita mea, *

et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipc et pinguédine repleátur ánima mea, *

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Cum memor ero tui super stratum meum, *

in matutínis medítábor de te,

quia fuísti adiútor meus, *

et in velaménto alárum tuárum exsultábo.

Adhésit ánima mea post te, *

me suscépit déxtera tua.

Ant. 2

CAO 5145: DK-Kk 3449, fo. 132^r (OCO 433)

Thomas, qui dí- ci- tur Dí-dymus, non e-rat cum e- is quan-

do ve- nit Ie-sus; di-xé-runt á- li- i discí-pu- li: Ví-di-mus Dó-

mi- num, al-le- lú- ia. C. Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dó-
mino; * laudáte et superexaltáte e- um in sácu-la.

Canticum

Dan 3: 57–88, 56

[Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.]

Benedícite, ángeli Dómino, Dómino; *
benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; *
benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; *
benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; *
benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; *
benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruïna, Dómino; *
benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, gláicies et nives, Dómino; *
benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; *
benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícit terra Dóminum; *
laudet et superexaltet eum in sácula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; *
benedícite, universa germinántia in terra Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; *
benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; *
benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiae et pécora, Dómino; *
benedícite, filii hóminum Dómino.

Benedícit Israël Dómino; *
laudet et superexáltet eum in sácula.

Benedícite, sacerdótes Dómini Dómino; *
benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánime iustórum, Dómino; *
benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; *
laudáte et superexaltáte eum in sácula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu; *
laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; *
et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula.

Ant. 3

AM 478 (OCO 433)

VIII a

Mit-te manum tu- am, et cognó-sce lo-ca cla-vó-rum,
al-le- lú- ia, et no-li esse incré- du- lis, sed fi- dé- lis,
alle- lú- ia. Ps. Cantáte Dómino cáanticum no- vum; * laus eius in
ecclési- a sanctó- rum.

Psalm 149

[Cantáte Dómino cáanticum novum; *
laus eius in ecclésia sanctórum.]

Lætetur Israël in eo qui fecit eum, *
et filii Sion exsultent in rege suo.
Laudent nomen eius in choro, *
in tympano et cithara psallant ei.
Quia beneplacitum est Dómino in populo suo, *
et honorabit mansuetos in salutem.
Iubilent sancti in gloria, *
laetentur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in gutture eorum, *
et gladii ancipites in manibus eorum,
ad faciemdam vindictam in nationibus, *
castigationes in populis,
ad alligandos reges eorum in compedibus, *
et nobiles eorum in manicis ferreis,
ad faciemdum in eis iudicium conscriptum: *
gloria haec est omnibus sanctis eius.

LECTIO BREVIS

Iam non estis extranei et advenae, sed estis concives
sanctorum et domestici Dei: superaedificati super fundamento
apostolorum et prophetarum, ipso summo angulare lapide Christo
Iesu, in quo omnis aedificatio compacta crescit in templum sanctum
in Dómino: in quo et vos coaedificamini in habitaculum Dei in
Spíitu.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 38*

VI

Consti- tu- es e- os prínci- pes * Su-per om- nem ter- ram.

¶ Mémo-res e-runt nómi-nis tu- i, Dómi-ne. * Su-per. Gló-ri- a.

Consti- tu- es.

Ad Benedictus, ant.

AG 493 (cf. OCO 433)

VIII a

Qui- a vi-dí-sti me Thoma, cre-di- dí- sti: be- á- ti qui
non vi-dé-runt, et cre-di-dé-runt, alle-lú-ia. C. Be-ne-díctus Dó-
mi-nus De- us Isra- el, * quia visitávit et fecit redemptióne
ple-bis su-æ.

Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui-a visitávit et fecit
redemptiónem ple-bis su- æ; et e-réxit cornu sa- lú-tis no-
bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sicut locútus est per os
sanctó- rum, * qui a século sunt, prophe-tá- rum e- ius: sa-lú-

tem ex i-ni- mí- cis **nostris**, * et de manu ómni-um, *qui o-dé-*
runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdi-am cum pá- tri- bus
nos-tris, * et memorári testaménti su- i **sancti**; iusiurándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem **nostrum**, * da-tú-rum se **no-**
bis, ut si- ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-
be- rá- ti, * servi-á-mus il-li, in sancti-táte et iustíti- a co-
ram ip-so, * ómni-bus di-é-bus **nostris**. Et tu, pu-er, prophéta
Altíssi-mi vocábe-ris: * præibis enim ante fáciem Dómini pará-
re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple-bi e- ius, *

in remissióne peccatórum e-ó-rum, per visce-ra miserlcórdi-
æ De- i **nos-tri**, * in qui-bus visitávit nos O-ri-ens ex al-to:
il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis se-dent, *
ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-ri- a Pa- tri,
et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i **Sancto**. Si-cut e-rat in princípio,
et nunc et semper, * et in sácula sácu-ló-rum. A-men.

PRECES

Frates caríssimi, hereditátem cælestem ab Apóstolis habéntes,
grátias agámus Patri nostro pro ómnibus donis eius,
clamántes:

Te laudat Apostolórū chorus, Dómine.

Laus tibi, Dómine, pro mensa cörperis et sanguinis, nobis ab
Apóstolis trádita,

— qua refícimur et vívimus:

Te laudat Apostolórū chorus, Dómine.

Pro mensa verbi tui, nobis ab Apóstolis paráta,

— qua lumen et gáudium nobis dantur:

Te laudat Apostolórū chorus, Dómine.

Pro Ecclésia tua sancta, super Apóstolos ædificáta,
— qua in unum concorporámur:

Te laudat Apostolórum chorus, Dómine.

Pro lavácro baptísmi et pæniténtiæ, Apóstolis concrérito,
— quo ab ómnibus peccátis ablúimur:

Te laudat Apostolórum chorus, Dómine.

Pater noster in tono solemni, p. v.

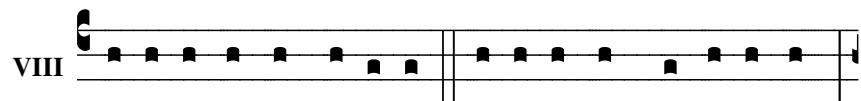
Oratio

Da nobis, omnípotens Deus, beáti Thomæ apóstoli festivitáte
gloriári: ut eius semper et patrocínii sublevémur; et vitam credéntes
habeámus in nómine eius, quem ipse Dóminus agnóvit, Iesum
Christum Filium tuum: qui tecum vivit.

Ad Horam medium

HYMNUS

cf. AG 153

1. Di-cámus laudes Dómi-no fervénte prompti spí- ri- tu;

ho-ra vo- lú- ta sé-xi es nos ad o- rándum pró- vo- cat.

2. In hac enim fidélibus
veræ salútis glória,
beáti Agni hóstia,
crucis virtúte rédditur.

3. Cuius luce claríssima
tenébricat merídes;
sumámus toto péctore
tanti splendóris grátiam.

4. Deo Patri sit glória
eiúsque soli Fílio
cum Spíritu Paráclito,
in sempitérna sácula. Amen.

AD HORAM MEDIUM

PSALMODIA

Ant. 1

AG 141 (cf. OCO 413)

VI

De-duc me in iu-stí- ti- a tu- a, Dómi-ne. Ps. Le-
gem pone mihi, Dómine, viam iustificati- ónum tu- á- rum, * et
servábo e- am semper.

Psalmus 118: 33–40 (He)

[Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum, *
et servábo eam semper.]

Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam, *
et eustódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam præceptórum tuórum, *
quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua, *
et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, *
in via tua vivífica me.

Súscita servo tuo elóquium tuum, *
quod est ad timórem tuum.

Amove opprórium meum quod suspicátus sum, *
quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua; *
in iustítia tua vivífica me.

Ant. 2

AG 215 (cf. OCO 413)

III b

Immít-tet ánge-lus Dómi-ni in ci-rú-i tu timénti um
e-um, et e-rí-pi- et e- os. Ps. Benedícām Dóminū in omni témpo-re, * semper laus eius in o-re me- o. [flex]

Psalmus 33 (I)

[Benedícām Dóminū in omni témpo-re, *
semper laus eius in ore meo.]

In Dómino gloriábitur áнима mea, *
áduant mansuēti et lacténtur.

Magnificáte Dóminū mecum, *
et exaltémus nomen eius in idípsūm.

Exquisívi Dóminū, et exaudívit me, *
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me.

Respícite ad eum, et illuminámini, *
et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, †
et Dóminus exaudívit eum, *
et de ómnibus tribulatióñibus eius salvávit eum.

Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum, *
et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus; *
beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminū, sancti eius, *
quóniam non est inópia timéntib⁹ eum.

Dívites egúerunt et esuriérunt, *
inquiréntes autem Dóminū non defícient omni bono.

Ant. 3

PM 87 (OCO 413)

III b

Clama-vé- runt iu- sti et Dó- mi- nus ex-au-dí- vit
e- os. Ps. Ve-ní-te, fí-li- i, audí- te me: * timórem Dómini do- cébo vos.

II

[Veníte, fílii, audíte me: *
timórem Dómini docébo vos.]

Quis est homo qui vult vitam, *
díligit dies ut vídeat bonum?

Próhibe linguam tuam a malo, *
et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo et fac bonum, *
inquíre pacem et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos, *
et aures eius in clamórem eórum.

Vultus autem Dómini super facientes mala, *
ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt, et Dóminus exaudívit, *
et ex ómnibus tribulatióñibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde, *
et confráctos spíritu salvábit.

Multae tribulatiónes iustórum, *
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit ómnia ossa eórum, *
unum ex his non conterétur.

Interfíciet peccatórem malítia, *
 et qui odérunt iustum, puniéntur.
 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum, *
 et non puniéntur omnes qui sperant in eo.

LECTIO BREVIS

Per manus apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe. † Magis autem addebántur credéntes Dómino: multitúdines virórum ac mulíerum.

V. Custodiébant testimónia Dei.
 R. Et præcépta eius.

Oremus. *Oratio*
 Da nobis, omnípotens Deus, beáti Thomæ apóstoli festivitáte gloriári: ut eius semper et patrocíniis sublevémur; et vitam credéntes habeámus in nómine eius, quem ipse Dóminum agnóvit, Iesum Christum Filium tuum: qui tecum vivit.

DOMINICA XIV

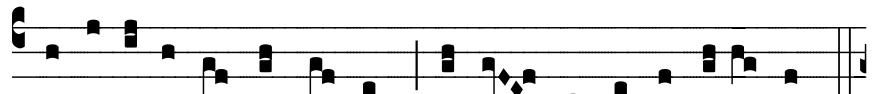
Ad I Vespertas

HYMNUS

cf. AG 286

1. Rerum, De-us, fons ómni- um, qui re- bus actis ómni-bus,

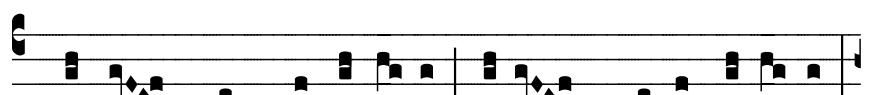
to- tí- us orbis ámbi- tum, censu re-plés-ti mune- rum.

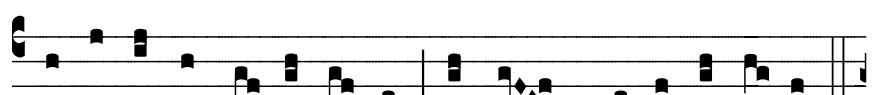
2. Ac, mo- le tanta cóndi- ta, tandem qui- é-tem dí- ce- ris,

sumpsísse, dans la- bó- ri- bus ut nos levémur grá- ti- us:

3. Concé- de nunc mor-tá- li-bus deflé- re vi- tæ crími- na,

instá- re iam vir- tú- ti- bus et nu- me-rá- ri próspe- ris,

4. Ut cum teméndi iú- di- cis horror suprému s cœpe- rit,
læ- témur omnes ínvi- cem pa- cis re-plé- ti mú-ne- re.

5. Præsta, Pa-ter pi- ís- si- me, Patrí- que compar U-ni- ce,
cum Spí-ri-tu Pa- rá-cli-to regnans per omne sécu-lum. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy Ant., fo. 66^v; cf. AJ 1:69 (cf. OCO 414)

VII b

Con-fi-tébor Dómi-no nimis in o-re me- o. Ps. Lucer-

na pédibus meis ver-bum tu- um, * et lumen sémi- tis me- is.

Psalmus 118: 105–112 XIV (Nun)

[Lucérna pédibus meis verbum tuum, *
et lumen sémitis meis.]Iurávi et státui *
custodíre iudícia iustítiae tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine; *
vivífica me secúndum verbum tuum.
Voluntária oris mei beneplácita sint, Dómine, *
et iudícia tua doce me.
Anima mea in máni bus meis semper, *
et legem tuam non sum oblítus.
Posuérunt peccatóres láqueum mihi, *
et de mandátis tuis non errávi.
Heréditas mea testimónia tua in atérnum, *
quia exsultatio cordis mei sunt.
Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas *
in atérnum, in finem.

Ant. 2

PM 17 (OCO 414)

VIII a

Consérva me, Dómi-ne, quóni- am spe-rá-vi in te. †

Ps. Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu, * bonum mihi non est

sine te ». [flex]

Psalmus 15

[Consérva me, Deus, *
quóniam sperávi in te.
† Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu, *
bonum mihi non est sine te ».]
In sanctos qui sunt in terra, ínclitos viros, *
omnis volúntas mea in eos.
Multiplicántur dolóres eórum *
qui post deos aliénos acceleravérunt.

Non effundam libationes eorum de sanguinibus, *
neque assūmam nōmina eorum in lábiis **meis**.
Dóminus pars hereditatis meae et cálicis **mei**: *
tu es qui détines sortem **meam**.
Funes cecidérunt mihi in præcláris; *
ínsuper et heréditas mea speciósā est **mihi**.
Benedícam Dóminum qui trübuit mihi intelléctum; *
ínsuper et in noctibus erudiérunt me *renes mei*.
Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, *
quóniam a dextris est mihi, non commovébor.
Propter hoc lætátum est cor meum, †
et exsultavérunt præcordia **mea**; *
ínsuper et caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derélinques animam meam in inférno, *
nec dabis sanctum tuum vidére corruptiōnem.
Notas mihi fácies vias vitæ, †
plenitúdinem lætítiæ cum vultu **tuo**, *
delectatiōnes in déxtera tua usque in finem.

Ant. 3

AG 803 (cf. OCO 414)

VII b

Nos autem glo-ri- á- ri opórtet in Cru-ce Dómi-ni
nostri Ie-su Christi. Ps. Christus Iesus, cum in forma De- i
es-set, * non rapínam arbitrátus est esse se æquá- lem De- o.
[flex]

Canticum

Phil 2:6–11

[Christus Iesus, cum in forma **Dei** esset, *
non rapínam arbitrátus est esse se æquálem **Deo**,]
sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, †
in similitúdinem **hóminum** factus *
et hábitu invéntus ut **homo**.
Humiliávit semetípsum †
factus obcédens usque ad **mortem**, *
mortem autem crucis.
Propter quod et Deus exaltávit illum †
et donávit illi **nomen**, *
quod est super **omne nomen**,
ut in nōmine Iesu omne genu flectátur *
cæléstium, terréstrium et **infernórum**,
et omnis lingua confiteátur *
quia Dóminus Iesus Christus in glória est **Dei Patris**.

LECTIO BREVIS

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro. † Grátias ágimus Deo Patri Dómini Iesu Christi semper pro vobis orántes: audiéntes fidem vestram in Christo Iesu et dilectionem, quam habétis in sanctos omnes, † propter spem, quæ repósita est nobis in cælis, quam ante audístis in verbo veritatis evangélii: quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est fructificans sicut in vobis.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 52, 60, 151, 156, 161

VI

A so-lis ortu usque ad occásum, * Laudá-bi-le no-men
Dómi-ni. A so-lis. ¶ Super cælos gló-ri- a e- ius. * Laudá-bi-

le no- men Dómi-ni. Gló-ri- a. A so-lis.

Vel Responsorium prolixum:

AG 849 (POP 709)

VII

R. Dignus es, Dó-mi- ne, accí- pe-re li-

brum et ape-rí-re signá- cu- la e-

ius, quóni- am occí-sus es et re- de-mí- sti nos

De- o. * In sán- guí- ne tu- o. V. Fe-cí-

sti enim nos De- o no- stro regnum et sa- cer-

dó- tes. * In. [Gló- ri- a * In.]

Ad Magnificat, ant.

AM 577 (OCO 401)

VIII a

Un- xe-runt Sa- lomó-nem Sa- doc sacérdos, et

Na-than prophé- ta regem in Gi- hon, et ascendéntes læ-

ti dixé-runt: Vi- vat rex in æ- térum. C. Magní-fi-cat * á-

nima me- a Dóminum.

Magní-fi-cat * ánima me- a Dó-mi-num, et exsultávit

spí- ri-tus me- us * in Deo sa-lu-tá- ri me- o; qui- a re-

spé-xit humilitátem an-cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc béatam

me di-cent omnes gene-ra- ti- ó-nes. Qui- a fecit mihi ma-gna,

qui potens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia
e-ius a progéni- e in progé-ni- es * timén-ti-bus e- um. Fe-
cit poténtiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos men-
te cordis su- i, de-pó-su-it po-tén- tes de se-de,* et exaltá-vit
húmi-les, e-su-ri-éntes implé-vit bo- nis, * et di-vi-tes dimí-sit
in-á-nes. Suscé-pit Isra-el, pú- e-rum su- um,* recordátus mi-
se-ricór-di- æ su-æ, si-cut locútus est ad pa-tres nostros, *
Abraham et sémini e-ius in sáecu-la. Gló-ri- a Pa- tri, et Fí-
li- o, * et Spi- ri-tu- i Sancto. Si-cut e-rat in princípi-o, et

nunc et semper, * et in sáecula sáecu- ló-rum. A-men.

PRECES

Deus plebem, quam elégit in hereditátem suam, ádiuvat et tuétur, ut sit beata. Ei grátias agámus et pietátis eius mémores clamémus: *In te Dómine, confidimus.*

Orámus te Pater Clementíssime, pro Papa nostro *N.* et Episcópo nostro *N.*

— prótege illos et tua virtúte santífica.

Infírmi se Christi sócios passiónum séniant,

— et consolatiónis eius semper particípes.

Réspice in tua pietáte tecto caréntes,

— ut locum dignae habitatiónis váleant inveníre.

Fructus terræ dare et conserváre dignérис,

— ut panem omnes cotidiánum repériat.

(vel: Gentem nostra a malo defénde propítius,

— ut tua pace et prsoperitáte fruártur.)

Tu, Dómine, magna defúnctos pietáte proséquere,

— mansiónem eis concéde cælestem.

Pater noster *in tono solemni, p. v.*

Oratio

Deus, qui in Fílliū tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam; ut, quos eripuísti a servitúte peccáti, gáudiis fácialis pérfrui sempitérnis: Per Dóminum.

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6a, p. 1)

Poissy MS, fo. 58^r, cf. AJ 1: 60 (cf. LHR 179)

VI a

Ve-ní- te, exsultémus Dó-mi- no, al-le- lú- ia. Ps. Iu-

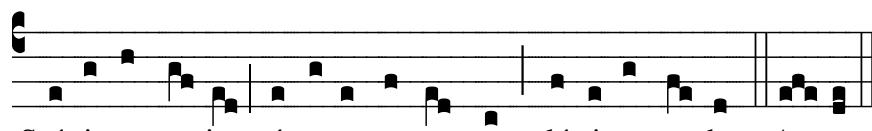
bi-lemus De-o sa-lu-ta-ri nostro.

Invitatorium Psalmus in tono Via, p. 1.

HYMNUS

IV
1. Ecce iam no-ctis te-nu-á-tur umbra, lu-cis au-ró-ra
rú-ti-lans co-rú-scat; ní-si-bus to-tis ro-gi-témus omnes
cuncti-po-tén-tem. 2. Ut De-us no-stri mi-se-rá-tus, omnem
pel-lat an-górem, trí-bu-at sa-lú-tem, do-net et no-bis
pi-e-tá-te Pa-tris, regna po-ló-rum. 3. Præstet hoc no-bis
Dé-i tas be-á-ta Pa-tris ac Na-ti, pa-ri-térque Sancti

AG 24

Spí-ri-tus cu-ius ré-sonat per omnem gló-ri-a mundum. A-men.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

AM 320 (OCO 414)

I c
Si mi-hi Dómi-nus salvá-tor fú-e-rit, non timé-bo
quid fá-ci-at mi-hi homo, alle-lú-ia. Ps. Confitémini Dómi-
no, quóni-am bo-nus, * quóniam in séculum misericórdia e-
ius. [flex]

Psalmus 117

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
quóniam in séculum misericórdia eius.]
Dicat nunc Israël, quóniam bonus, *
quóniam in séculum misericórdia eius.
Dicat nunc domus Aaron, *
quóniam in séculum misericórdia eius.
Dicant nunc qui timent Dóminum, *
quóniam in séculum misericórdia eius.

De tribulatione invocávi Dóminum, *
 et exaudívit me edúcens in latitúinem Dóminus.
Dóminus mecum, *
 non timébo quid fáciat mihi homo.
Dóminus mecum adiútor meus, *
 et ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confúgere ad Dóminum, *
 quam confídere in hómine.
Bonum est confúgere ad Dóminum, *
 quam confídere in princípibus.
 Omnes gentes circuiérunt me, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
Circumdántes circumdedérunt me, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
Circumdedérunt me sicut apes, †
 et exarsérunt sicut ignis in spinis, *
 et in nómine Dómini excídi eos.
Impelléntes impulérunt me, ut cáderem, *
 et Dóminus adiúvit me.
Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, *
 et factus est mihi in salútem.
Vox iubilatiónis et salútis *
 in tabernáculis iustórum.
Déxtera Dómini fecit virtútem, †
 déxtera Dómini exaltávit me; *
 déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, sed vivam, *
 et narrábo ópera Dómini.
Castígans castigávit me Dóminus, *
 et morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas iustítiae, *
 ingréssus in eas confitébor Dómino;
hæc porta Dómini, *
 iusti intrábunt in eam.
Confitébor tibi, quóniam exaudísti me, *
 et factus es mihi in salútem.
Lápidem quem reprobavérunt aedificáentes, *
 hic factus est in caput ánguli;

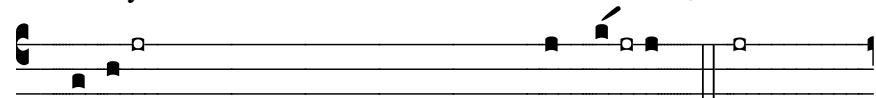
a Dómino factum est istud, *
 et est miráble in óculis nostris.
Hæc est dies quam fecit Dóminus: *
 exsultémus et lætémur in ea.
O Dómine, salvum me fac; *
 o Dómine, da prosperitátem.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *
 Benedíctimus vobis de domo Dómini.
Deus Dóminus et illúxit nobis. *
 Instrúite sollemnitátem
 in ramis condénsis, usque ad córnua altáris.
Deus meus es tu, et confitébor tibi, *
 Deus meus, et exaltábo te.
Confitémini Dómino, quóniam bonus, *
 quóniam in sáculum misericórdia eius.

Ant. 2

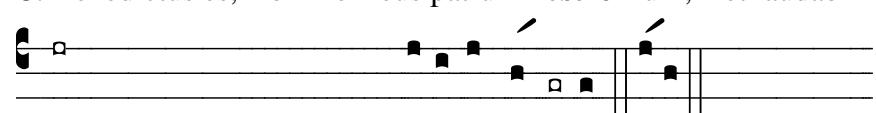
PM 396 (OCO 414)

Hymnum dicámus Dó-mi- no De-o nostro, alle-lú-ia.

C. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostró- rum, * et laudábi-

lis et gloriósus et superexaltátus in sácu-la. [flex]

Canticum

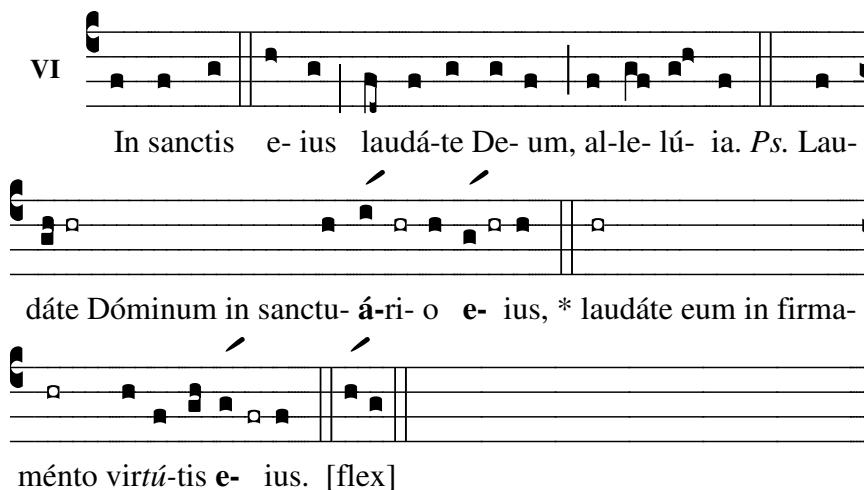
Dan 3: 52–57

[Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, *
 et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sácula;]
 et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, *
 et laudáibile et superexaltátum in ómnibus sáculis.
 Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ, *
 et superlaudábilis et supergloriósus in sácula.

Benedictus es in throno regni **tui**, *
et superlaudabilis et superexaltatus in sacerdotalia.
Benedictus es, qui intueris abysmos †
et sedes super cherubim, *
et laudabilis et superexaltatus in sacerdotalia.
Benedictus es in firmamento caeli, *
et laudabilis et gloriosus in sacerdotalia.
Benedicite, omnia opera Domini, Domino; *
laudate et superexaltate eum in sacerdotalia.

Ant. 3

PM 200 [AM 46] (OCO 414)

VI
In sanctis eius laudate Deum, alleluia. Ps. Laudate Dominum in sanctuario eius, * laudate eum in firmamento virtutis eius. [flex]

Psalmus 150

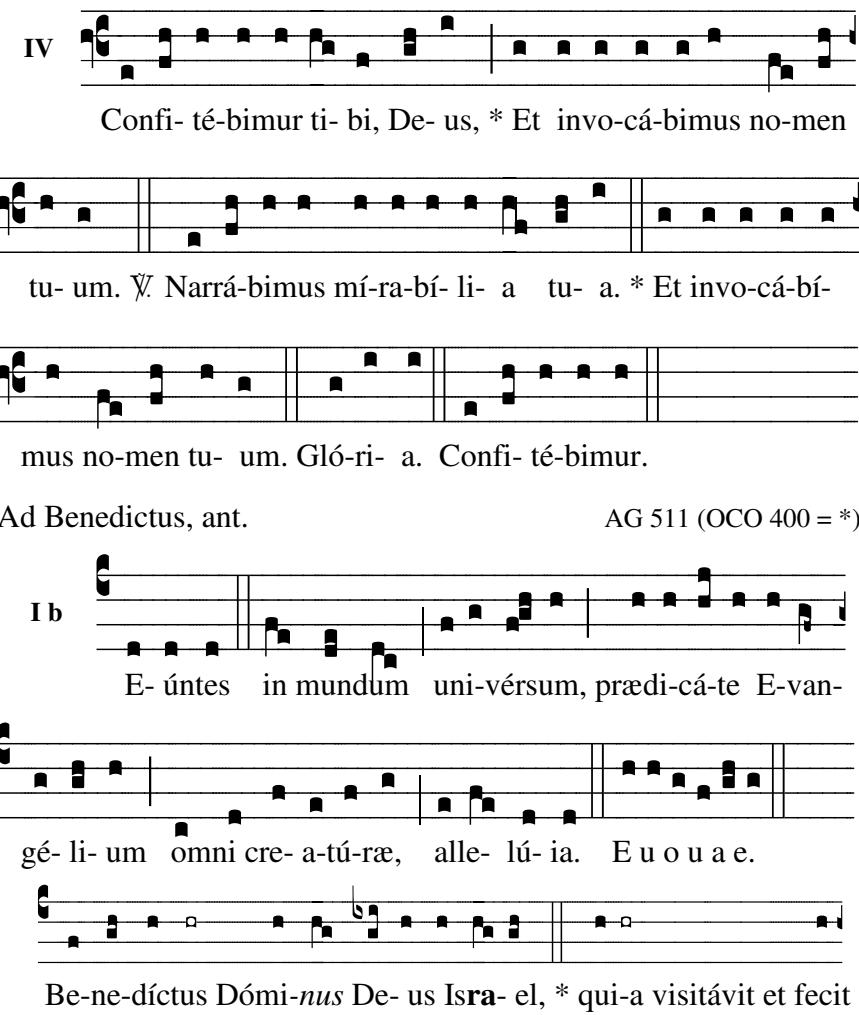
[Laudate Dominum in sanctuario eius, *
laudate eum in firmamento virtutis eius.]
Laudate eum in magnilibus eius, *
laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tubae, *
laudate eum in psalterio et cithara,
laudate eum in tympano et choro, *
laudate eum in chordis et organo,
laudate eum in cymbalis benesonantibus, †
laudate eum in cymbalis iubilationis: *
omne quod spirat, laudet Dominum.

LECTIO BREVIS

Effundam super vos aquam mundam, et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris, et ab universis idolis vestris mundabo vos. † Et dabo vobis cor novum, et spiritum novum ponam in medio vestri, et auferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor carneum: et spiritum meum ponam in medio vestri, et faciam ut in praecceptis meis ambuletis, et iudicia mea custodiatis et operemini.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 89

IV Confitemur tibi, Deus, * Et invocabimus nomen tuum. ¶ Narrabimus mirabiliter tua. * Et invocabimus nomen tuum. ¶ Gloriata. Confitemur.
Ad Benedictus, ant. AG 511 (OCO 400 = *)
I b Euntas in mundum universum, praedicante Evangelium omnium creature, alleluia. Eouiae.
Benedictus Dominus Deus Israel, * qui a visitavit et fecit

redemptióne ple-bis su- æ; et e-réxit cornu sa- lú-tis no-
bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sicut locútus est per os
sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá-rum e- ius: sa-lú-
tem ex i-ni- mí- cis nostris, * et de manu ómni-um, qui o-dé-
runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdi-am cum pá- tri- bus
nos-tris, * et memorári testaménti su- i sancti; iusiurándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrum, * da-tú-rum se no-
bis, ut si- ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-
be- rá- ti, * servi-á-mus il- li, in sanctitáte et iustiti- a co-

ram ip-so, * ómni-bus di-é-bus nostris. Et tu, pu-er, prophéta
Altíssi-mi vocábe- ris: * præbíbis enim ante fáciem Dómini pará-
re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple-bi e-ius, *
in remissiónem peccató-rum e-ó-rum, per viscera miserlcórdi-
æ De- i nos-tri, * in qui-bus visitávit nos O-ri- ens ex al-to:
il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis se- dent, *
ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-ri-a Pa- tri,
et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut erat in princípio,
et nunc et semper, * et in sécula sácu-lo-rum. A-men.

PRECES

Salvatóri nostro grátias agámus, qui in hunc mundum descéndit ut esset Deus nobíscum. Eum invocémus clamántes:

Christe, Rex glóriæ, sis lux et gáudium nostrum.

Christe Dómine, lux óriens ex alto, primítiae resurrectiónis futúræ,
— da nos te sequi, ne in umbra mortis sedeámus, sed ut in lúmine
vitæ ambulémus.

Bonitátem tuam in ómnibus creatúris diffúsam nobis osténde,
— ut tuam ubíque glóriam contemplémur.

Ne patiáris, Dómine, hódie malo nos vinci,
— sed fac ut in bono nos vincámus malum.

Qui in Iordáne baptizátus, a Sancto Spíritu es inúnctus,
— da nos hódie grátia agi Sancti Spíritus tui.

Pater noster *in tono solemni*, p. v.

Oratio

Deus, qui in Fíllií tui humilitáte iacéntem mundum erexísti:
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam; ut, quos eripuísti a servitúte
peccáti, gáudiis fáciás pérfrui sempitérnis: Per Dóminum.

Ad Horam medium

HYMNUS

VIII

1. Rector po-tens, ve-rax De-us, qui témpo-ras re-rum vi-ces,

splendó-re ma-ne ínstru-is et í-gni- bus me- rí- di- em,

2. Exstíngue flamas lítium, 3. Præsta, Pater piíssime,
aufer calórem nóxiūm, Patríque compar Unice,
confer salútem cóporum cum Spíritu Paráclito
verámque pacem córdium. regnans per omne sǽculum. Amen.

AG 153

PSALMODIA

Ant. 1

AG 224 (cf. OCO 414)

VII a

In lo-co páscu- æ, i-bi Dómi-nus me co-lo-cá-vit,
al-le-lú-ia. Ps. Dóminus pascit me, et nihil mi- hi dé-e-rit: * in
pásco viréntibus me collo-cá- vit.

Psalmus 22

[Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit: *
in pásco viréntibus me collocávit,]
super aquas quiétis edúxit me, *
ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustítiae *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis, non timébo mala, *
quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam *
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum, *
et calix meus redúndat.

Etenim benignitas et misericórdia subsequéntur me *
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini *
in longitúdinem diérum.

Ant. 2

Poissy MS, fo. 63^v, cf. AJ 1: 66 (cf. OCO 414)

VIII b

In Is- ra- ēl magnum nomen e- ius, al-le-lú-ia. Ps. No-
tu-
sus in Iudáea De- us, * in Israël magnum nomen e- ius.

Psalmus 75 (I)

[Notus in Iudáea Deus, *
in Israël magnum nomen eius.]
Et est in Salem tabernáculum eius, *
et habitatio eius in Sion.
Ibi confrégit coruscationes arcus, *
scutum, gládium et bellum.
Illúminans tu, Mirábilis, a móntibus direptiónis; *
spoliáti sunt poténtes corde.
Dormiérint somnum suum, *
et defecérunt omnes viri fortes mánibus suis.
Ab increpatíone tua, Deus Iacob, *
dormitavérunt currus et equi.

Ant. 3

OHS 46 (cf. OCO 414)

VIII b

Ter-ra trému- it et qui- é- vit, dum re- súrge- ret
in iu-dí- ci- um De- us, al-le- lú-ia. Ps. Tu terríbilis es, et quis

resístet ti- bi? * Ex tunc i- ra tu- a.

II

[Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? *

Ex tunc ira tua.]

De cælo audítum fecísti iudícium; *
terra trémuit et quiévit,
cum exsúrgeret in iudícium Deus, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam furor hóminis confitébitur tibi, *
et relíquæ furoris them festum agent tibi.
Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro, *
omnes in circúitu eius áfferant múnera Terríbili,
ei qui aufert spíritum príncipum, *
terríbili apud reges terræ.

LECTIO BREVIS

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram; † nam quid orémus,
sicut opórtet, nescímus: sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus
inenarrabílibus.

℣ Appropínquet deprecáto mea in conspéctu tuo, Dómine.
℟ Iuxta verbum tuum da mihi intelléctum.

Oremus

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti:
fidélibus tuis sanctam concéde lætitiam; ut, quos eripuísti a servitúte
peccáti, gáudiis fárias pérfrui sempítérnis: Per Dóminum.

HYMNUS

Ad II Vespertas

cf. AG 74

VIII

1. O lux, be-á- ta Trí-ni-tas et prin-cipá- lis U- ni- tas,
iam sol re- cé-dit íg-ne- us: infún-de lu-men cór-di-bus.

2. Te ma-ne laudum cár-mi-ne, te de-pre-cémur vés-pe-re;
te nos- tra supplex gló-ri- a per cun-cta laudet sæ-cu- la.

3. Chris- tum rogámus et Patrem, Christi Patrísque Spí- ri- tum;
unum po-tens per ómni- a, fove precántes, Tríni-tas. A-men.

PSALMODIA

Ant. 1

AG 65 (cf. OCO 417)

VII b

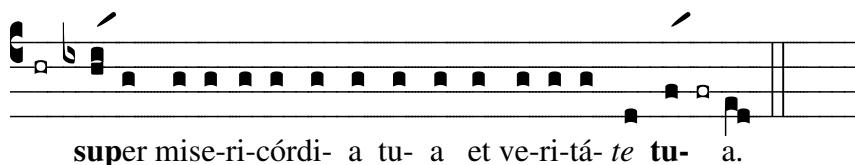
Dixit Dómi-nus Dómi-no me- o: Se-de a dextris me-

is, al-le-lú-ia. † donec ponam i-ni-mí- cos tu- os * scabéllum pedum tu- ó- rum. [flex]

[Dixit Dóminus Dómino meo: *
« Sede a dextris meis,
† donec ponam inimícos tuos *
scabéllum pedum tuorum »,]
Virgatn poténtiae tuæ emítte Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimicórum tuorum.
Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
in splendóribus sanctis, *
ex útero matutíni velut rōrem gēnui te.
Iurávit Dóminus et non pánitēbit eum: *
« Tu es sacérdos in aetérnum
secúndum órdinem Melchísedech ».
Dominus a dextris tuis, *
conquassábit in die iræ suæ reges.
De torrénte in via bibet, *
proptérea exaltábit caput.

Ant. 2

AJ 1:115 (cf. OCO 414)

Psalmus 113B

[Non nobis, Dómine, non nobis, †
sed nómini tuo da glóriam, *
super misericórdia tua et veritáte tua.]

Quare dicent gentes: *
« Ubi est Deus eórum? »
Deus autem noster in cælo, *
ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulára géntium argéntum et aurum, *
ópera mánum hóminum.
Os habent, et non loquéntur, *
óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudent, *
nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt, †
pedes habent, et non ambulábunt; *
non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant qui fáciunt ea, *
et omnes qui confídunt in eis.
Domus Israël sperávit in Dómino, *
adiutórium eórum et scutum eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino, *
adiutórium eórum et scutum eórum est.
Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino, *
adiutórium eórum et scutum eórum est.
Dóminus memor fuit nostri, *
et benedícket nobis.
Benedícket dómui Israël, *
benedícket dómui Aaron.
Benedícket ómnibus qui timent Dóminum, *
pusíllis cum maióribus.
Adíciat Dóminus super vos, *
super vos et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, *
qui fecit cælum et terram.
Cæli, cæli sunt Dómino, *
terram autem dedit filiis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine, *
neque omnes qui descéndunt in siléntium.
Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino *
ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. 3

MS Poissy Ant. fo. 347v; AJ 2:647 (cf. LH 3:687)

V Laudem di-ci-te De-o nost-ro, om-nes ser-vi e-ius,
et qui timé-tis e- um, pu-síl-li et magni, alle-lú- ia.

Canticum

Ap 19: 1–7

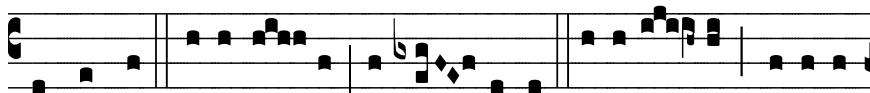
V Allelú- ia. Salus et gló-ri- a et virtus De- o nostro est, *

R Alle-lú- ia. Qui- a vera et iusta iudíci- a sunt e-ius. R Allelú-

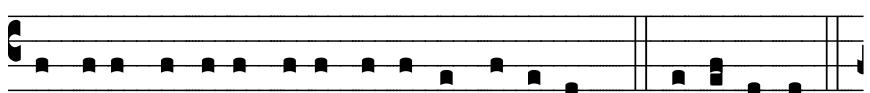
ia, al- le- lú- ia. Alle-lú- ia. Laudem di-ci-te De- o nostro,

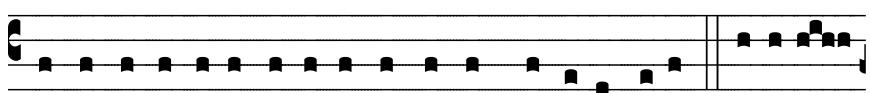
omnes ser-vi e-ius, * Rx Alle-lú-ia. et qui timé-tis e-um pusílli

et magni. Rx Allelú- ia, al-le- lú-ia. Allelú- ia. Quóni-am

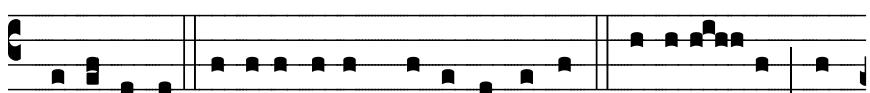
regnávit Dóminus De-us noster omní-po-tens, Rx Al-le-lú-ia.

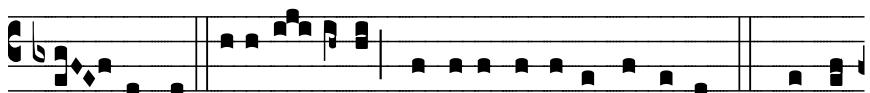
Gaude- ámus et exsultémus et demus gló-ri- am e- i. Rx Allelú-

ia, al-le- lú-ia. Allelú- ia. Qui a venérunt núpti- æ Agni *

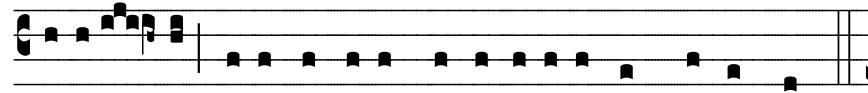
Rx Alle-lú-ia. Et uxor e-ius præpa-rá-vit se. Rx Allelú- ia, al-

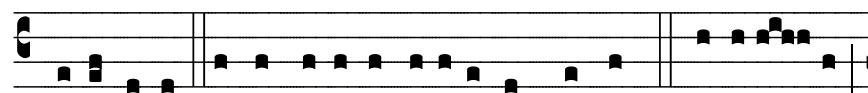
le- lú-ia. Allelú- ia. Gló-ri- a Patri et Fí- li- o, * Rx Al-le-

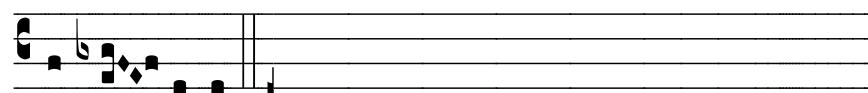
lú-ia. Et Spí-ri-tu- i Sancto. Rx Alle-lú- ia, al- le- lú-ia.

Allelú- ia. Si-cut e- rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, *

Rx Alle-lú- ia. Et in sácu-la sæculó-rum. Amen. Rx Allelú- ia,

al- le- lú-ia. Repetitur antiphona.

LECTIO BREVIS

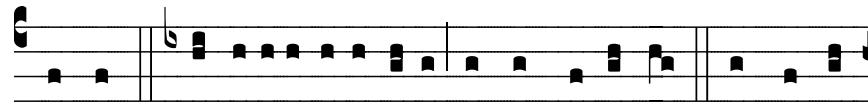
Nos autem debémus grátias ágere Deo semper pro vobis, fratres dilécti a Deo, † quod elégerit vos Deus in fide veritátis: in qua et vocávit vos per Evangélium nostrum, in acquisitiónenem glóriæ Dómini nostri Iesu Christi.

RESPONSORIUM BREVE

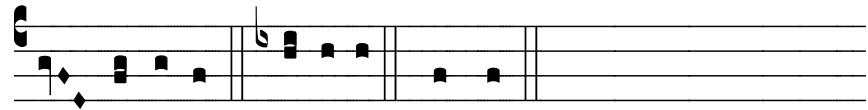
cf. AG 52, 60, 151, 156, 161

Magnus Dómi-nus noster, * Et magna vir- tus e- ius.

Magnus. ¶ Et sapi-énti-æ e-ius non est núme-rus. * Et magna

vir- tus e-ius. Gló-ri- a. Magnus.

Ad Magnificat, ant.

RM 144 (OCO 401)

VIII a

Gaudé-te et ex-ul-tá-te: qui-a nómí-na ve-

stra scripta sunt in cæ-lis, di-cit Dómi-nus. C. Magní-fi-cat * á-nima me-a Dóminum.

Magní-fi-cat * ánima me-a Dó-mi-num, et exsultávit

spí-ri-tus me-us * in Deo sa-lu-tá-ri me-o; qui-a re-

spé-xit humilitátem an-cíllæ su-æ, * ecce enim ex hoc beátam
me di-cent omnes gene-ra-ti-ó-nes. Qui-a fecit mihi ma-gna,

qui potens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia

e-ius a progéni-e in progé-ni-es * timén-ti-bus e- um. Fe-
cit poténtiam in brác-chi-o su-o, * dispérsit supérbos men-
te cordis su-i, de-pó-su-it po-tén-tes de se-de,* et exaltá-vit
húmi-les, e-su-ri-éntes implé-vit bo-nis, * et di-vi-tes dimí-sit
in-á-nes. Suscé-pit Isra-el, pú-e-rum su-um,* recordátus mi-
se-ricór-di-æ su-æ, si-cut locútus est ad pa-tres nostros,*
Abraham et sémini e-ius in sáecu-la. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-
li-o, * et Spi-ri-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princípi-o, et
nunc et semper, * et in sácula sáecu-lo-rum. A-men.

PRECES

Laus et honor Christo, qui salvare in perpetuum postest accedentes
per semetipsum ad Deum, semper vivens ad interpellandum
pro nobis. Qua fide suffulti eum imploramus:
Memento, populi tui, Domine.

Iam declinante die, Sol iustitiae, te super cunctum genus humanum
invocamus,
— ut luce tua, numqua decidente, omnes sine fine fruantur.
Custodi testamentum, quod sanguine divino sanxisti,
— et sanctifica Ecclesiam tuam, ut sit immaculata.
Memento, Domine, congregacionis tuae,
— loci habitacionis tuae.
In viam pacis et prosperitatis dirige iter facientes,
— ut cum salute et gaudio ad optata loca perveniant.
Anima, Domine, suscipe defunctorum,
— veniam tuam eis concde et gloriam sempiternam.
Pater noster *in tono solemni*, p. v.

Oratio

Deus, qui in Filii tui humilitate iacentem mundum erexisti:
fidelibus tuis sanctam concde laetitiam; ut, quos eripuisti a servitute
peccati, gaudiis facias perfrui sempiternis: Per Dominum.

FERIA II HEBDOMADÆ II

Ad Invitatorium

Ant. (Ps. t. 6a, p. 1)

AJ 1: 62, cf. Poissy MS, fo. 60r (cf. LHR 179)

VI a

Iu-bi-lému-s De-o sa-lu-tá-ri nostro. *Ps. Ve-ní-te exsultémus Dómi-no.*

Invitatorium Psalmus in tono Via, p. 1.

HYMNUS

cf. AG 166

VIII

1. Lu-cis largí-tor spléndi-de, cu-ius se-re-no lúmi-ne post lap-sa no-ctis témpo-ra di-es re-fú-sus pándi-tur,

2. Tu verus mundi lúcifer, non is qui parvi síderis ventúrae lucis núnctius angusto fulget lúmine,	4. Evincat mentis cástitas quæ caro cupit árogans, sanctúmque puri córporis delúbrum servet Spíritus.
3. Sed toto sole clárior, lux ipse totus et dies, intérra nostri péctoris illúminans præcordia.	5. Sit, Christe, rex piíssime, tibi Patríque glória cum Spíritu Paráclito, in sempiterna sécula. Amen.

Ad Laudes matutinas

PSALMODIA

Ant. 1

Poissy fo. 352^v, cf. AJ 1: *133 (cf. OCO 414)

VIII b

Si-tí-vit á-nima me- a ad De- um vi-vum: quando vé-
ni- am et appa-ré- bo ante fá-ci- em Dómi-ni? Ps. Quemád-
modum desíderat cervus ad fontes aquá-rum, * ita desíderat áni-
ma me- a ad te, De- us. [flex]

Psalmus 41

[Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, *

ita desíderat ánima mea ad te, Deus.]

Sitívit ánima mea ad Deum, Deum vivum: *

quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panis die ac nocte, *
dum dícitur mihi cotídie: « Ubi est Deus tuus? »Hæc recordátus sum et effúdi in me ánimam meam; *
quóniam transíbam in locum tabernáculi
admirábilis usque ad domum Dei,in voce exsultatiónis et confessiónis, *
multitúdinis festa celebrántis.Quare tristis es, ánima mea, *
et quare conturbáris in me?Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus.

In meíspo ánima mea contristáta est; †

proptérea memor ero tui *

de terra Iordánis et Hermóniim, de monte Módico.

Abýssus abýssum ínvocat in voce cataractárum tuárum; *
omnes gúrgites tui et fluctus tui super me transiérint.In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, †
et nocte cáanticum eius apud me est: *
orátiō ad Deum vitæ meæ.Dicam Deo: « Suscéptor meus es; †
quare oblítus es mei? *

et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus? »

Dum confringúntur ossa mea, †

exprobravérunt mihi qui tríbulant me, *
dum dicunt mihi cotídie: « Ubi est Deus tuus? »Quare tristis es, ánima mea, *
et quare conturbáris in me?Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi, *
salutáre vultus mei et Deus meus.

III b

Osténde nobis, Dómi- ne, lu- cem mi-se-ra- ti- ó- num

tu- á-rum. C. Miserére nostri, Deus ómnium, et ré-spice nos, *

et osténde nobis lucem iniseratínum tu- á- rum. [flex]

Canticum

Sir 36: 1–5, 10–1

[Miseré nostri, Deus ómnium, et résponce nos, *
 et osténde nobis lucem inisératiónum tuárum,]
 et immítte timórem tuum super gentes, *
 quæ non exquisiéunt te,
 ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, *
 et enárrent magnália tua.
 Alleva manum tuam super gentes aliénas, *
 ut vídeant poténtiam tuam.
 Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, *
 sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis;
 ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, *
 quóniam non est Deus præter te, Dómine.
 Innova signa et immúta mirabília. *
 Glorífica manum et brácchium dextrum.
 Cóngrega omnes tribus Iacob, †
 ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, *
 et enárrent magnália tua;
 et hereditábis eos, *
 sicut ab início.
 Miseré plebi tuae, super quam invocátum est nomen tuum *
 et Israël, quem coæquásti primogénito tuo.
 Miseré civitati sanctificatiónis tuae, *
 Ierúsalem, civitati requiéti tuae.
 Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, *
 et glória tua pópulum tuum.

Ant. 3

PM 24 (OCO 414)

I c
 Cæ-li e-nárrant gló- ri- am De- i. Ps. et ópera mánuum
 eius annúntiat firmamén-tum. Dies diéi e-rúctat ver-bum. [flex]

Psalmus 18 A

[Cæli enárrant glóriam Dei, *
 † et ópera mánuum eius annúntiat firmamén-tum.
 Dies diéi erúctat verbum, *]
 et nox nocti índicat sciéntiam.
 Non sunt loquélae neque sermónes, *
 quorum non intellegántur voces.
 In omnem terram exívit sonus eórum, *
 et in fines orbis terræ verba eórum.
 Soli pósuit tabernáculum in eis, †
 et ipse tamquam sponsus procédens de tháalamo suo, *
 exsultávit ut gigas ad eurréndam viam.
 A fínibus cælórum egréssio eius, †
 et occúrsus eius usque ad fines eórum, *
 nec est quod abscondátur a calóre eius.

LECTIO BREVIS

Invénti sunt sermónes tui et comédi eos, † et factum est mihi verbum tuum in gáudium et in lætítiam cordis mei: quóniam invocátum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 39

IV
 Exsul-tá-te, iusti, in Dómi-no; * Rectos de- cet col-lau
 dá- ti- o. ¶ Cantá- te e- i cánti-cum no-vum. * Rectos de-cet
 col- laudá- ti- o. Gló-ri- a. Exsul-tá-te.

Ad Benedictus, ant.

AG 141 (OCO 414 = PM 115!)

IV a

Bene-díctus Dóminus De- us Isra- él, qui- a vi-si- tá- vit
et li-be- rá-vit nos. C. Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- él, *
quia visitávit et fecit redemptióne ple-bis su- æ.
Be-ne-díctus Dómi-nus De- us Isra- el, * qui-a visitávit et fecit
redemptióne ple-bis su- æ; et e-réxit cornu sa- lú-tis no-
bis * in domo David, pú- e- ri su- i: sicut locútus est per os
sanctó- rum, * qui a sáculo sunt, prophe-tá-rum e- ius: sa-lú-
tem ex i-ni- mí- cis nostris, * et de manu ómni-um, qui o-dé-

runt nos: ad fa-ci- éndam misericórdi-am cum pá- tri- bus
nos-tris, * et memorári testaménti su- i sancti; iusiurándum,
quod iurávit ad Abra-ham, pa-trem nostrarum, * da-tú-rum se no-
bis, ut si- ne timóre, de manu inimicórum nostró-rum li-
be- rá- ti, * servi-á-mus il- li, in sanctítate et iustítia co-
ram ip-so, * ómni-bus di-é-bus nostraris. Et tu, pu-er, prophéta
Altíssi-mi vocábe- ris: * præfbis enim ante fáciem Dómini pará-
re vi- as e- ius, ad dandam sciéntiam salúta-tis ple-bi e-ius, *
in remissiónem peccató-rum e-ó-rum, per viscera miserlcórdi-

æ De-i nos-tri, * in qui-bus visitávit nos O-ri- ens ex al-to:
il-lumináre his, qui in ténebris et in umbra mor-tis se- dent, *
ad dirigéndos pedes nostros in vi- am pa-cis. Gló-ri-a Pa- tri,
et Fí- li- o, * et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut erat in princípio,
et nunc et semper, * et in sácula sácu-lo-rum. A-men.

PRECES

Salvátor noster fecti nos regnum et sacerdótium, ut hóstias Deo acceptábiles offerámus. Grati ígitur eum invocémus:
Serva nos in tuo ministério, Dómine.
Christe, sacérdos aëterne, qui sanctum populo tuo sacerdótium concessísti,
— concéde, ut spiritáles hóstias Deo acceptábilis iúgiter offerámus.
Spíritus tui fructus nobis largíre propítius,
— patíentiam, benignitátem et mansuetúdinem.
Da nobis te amáre, ut te, qui es cáritas, possideámus,
— et bene ágere, ut per vitam étiam nostram te laudémus.
Quæ frátribus nostris sunt utília, nos quárere concéde,
— ut salútem facílius consequántur.
Pater noster *in tono simplici, p. vi*

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti:
fidélibus tuis sanctam concéde lätítiam; ut, quos eripuísti a servitúte

peccáti, gáudiis fárias pérfrui sempitérnis: Per Dóminum.

Ad Horam medium

HYMNUS

AG 153

1. Rector po-tens, ve-rax De- us, qui témpe-ras re-rum vi-ces,

splendó-re ma-ne ínstru- is et í-gni- bus me- rí- di- em,

2. Exstíngue flammas lítium, 3. Præsta, Pater piíssime,
aufer calórem nóxium, Patríque compar Unice,
confer salútem córporum cum Spíritu Paráclito
verámque pacem córdium. regnans per omne sáculum. Amen.

PSALMODIA

PM 265 (OCO 414)

Tu mandá-sti, Dó-mi- ne, mandá- ta tu- a cu-sto-dí-

ri mi-nis. Ps. Et véniat super me misericórdia tu- a, Dómine, *

salutáre tuum secúndum e-lóqui- um tu- um.

Psalmus 118: 41–48 (Vau)

[Et véniat super me misericórdia tua, Dómine, *
salutáre tuum secúndum elóquium tuum.]
Et respondébo exprobrántibus **mihi verbum**, *
quia sperávi in sermónis tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritatis **usquequáque**, *
quia in iudíciis tuis **supersperávi**.
Et custódiam legem **tuam semper**, *
in sáculum et in sáculum sáculi.
Et ambulábo **in latitúdine**, *
quia mandáta tua **exquisívi**.
Et loquar de testimóniis tuis in conspéctu **regum**, *
et **non confúndar**.
Et delectábor in præcéptis **tuis**, *
quæ diléxi.
Et levábo manus meas ad præcépta tua, **quæ diléxi**; *
et exercébor in iustificatióibus **tuis**.

Ant. 2

AG 965 (cf. OCO 414)

VIII a

Respe-xit me, et exau-di-vit depre-ca-ti-onem
me- am Domi-nus. Ps. Exspéctans exspectávi Dóminum, * et
inténdit mi-hi. [flex]

Psalmus 39: 2–14, 17–18 (I)

[Exspéctans exspectávi Dóminum, *
et inténdit mihi.]

Et exaudívit clamórem **meum**, *
et edúxit me de lacu misériæ et de luto **fæcis**;
et státuit super petram pedes **meos**, *
et firmávit gressus **meos**.
Et immísit in os meun' cánticum **novum**, *
carmen *Deo nostro*.
Vidébunt multi et timébunt, *
et sperábunt in **Dómino**.
Beátus vir qui pósuit Dóminum spem **suam**, *
et non respéxit supérbos et declináentes *in mendácium*.
Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua, †
et cogitatiónes tuas pro **nobis**; *
non est qui símilis sit **tibi**.

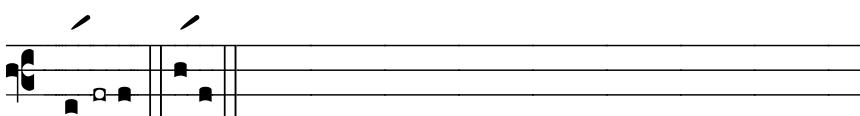
Si nuntiáre et éloqui volúero, *
multiplicabúntur super **númerum**.
Sacrificium et oblatiónem noluísti, *
aures autem fodísti **mihi**.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti, *
tunc dixi: «Ecce vénio.
In volúmene libri scriptum est **de me** *
fácere voluntátem **tuam**.
Deus meus, vólui, *
et lex tua in præcórdiis **meis** ».

Ant. 3

Poissy MS fo. 15v, cf. AJ 1: *130 (cf. OCO 414)

II

Complá-ce-at ti-bi, Domi-ne, ut e-rí-pi-as me ad
adiu-vándum me réspi-ce. Ps. Annuntiávi iustítiam tuam in
ecclésia magna; * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu

sci- sti. [flex]

II

[Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna; *
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti.]

Iustítiam tuam non abscóndi in corde **meo**, *
veritátem tuam et salutáre **tuum dixi**.

Non abscóndi misericórdiam **tuam** *
ét veritátem tuam ab ecclésia **magna**.

Tu autem, Dómine, ne prohíbeas miseratiónes tuas **a me**; *
misericórdia tua et véritas tua semper suscípiant me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus, †
comprehendérunt me iniquitátes **meae**, *
et non pótui *vidére*.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis **mei**, *
et cor meum *derelíquit* me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; *
Dómine, ad adiuvándum me *festína*.

Exsúltent et læténtrur in te omnes quæréntes te, *
et dicant semper: « Magníficétur Dóminus »
qui díligunt salutáre **tuum**.

Ego autem egénus et **pauper** sum; *
Dóminus sollícitus *est mei*.

Adiútor meus et liberátor meus **tu es**; *
Deus meus, ne *tardáveris*.

LECTIO BREVIS

Fériam eis pactum sempitérnum † et non désinam eis
benefácere et timórem meum dabo in corde eórum: ut non recédant
a me.

℣ In Deo salutáre meum et glória mea.
℟ Et refúgium meum in illo.

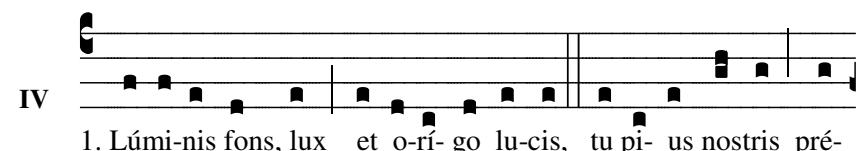
Oratio

Deus, qui messis ac víneæ dómínus es et custos: quique
offícia tríbuis et iusta stipéndia meritórum; fac nos diéi pondus ita
portáre, ut nihil umquam de tuis plácitis conquerámur: Per Christum.

Ad Vesperas

HYMNUS

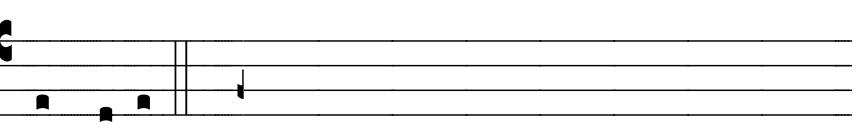
cf. AG 140

1. Lúmi-nis fons, lux et o-rí- go lu-cis, tu pi- us nostris pré-

ci-bus fa- vé-to, luxque, peccá- ti té-nebris fu-gá-tis, nos tu-

a a- dórnet.

2. Ecce transáctus labor est diéi,
teque nos tuti sumus adnuénte;
en tibi grates ágimus libéntes
tempus in omne.

4. Quas dies culpas hodiérna texit,
Christus deléto pius atque mitis,
pectus et puro rútilet nitóre
témpore noctis.

3. Solis abscéssus ténebras redúxit:
ille sol nobis rádiét corúscus
luce qui fulva fovet angelórum
ágmina sancta.

5. Laus tibi Patri, decus atque Nato,
Flámini Sancto párlis potéstas,
cuncta qui sceptro régitis suprémo
omne per ævum. Amen

PSALMODIA

Ant. 1

AJ 1: 62 (cf. OCO 415)

E-ructá-vit cor me- um verbum bonum. † di-co e-go

ópe-ra me- a re- gi. * Lingua mea cálamus scribæ velóci-ter
scribén- tis. [flex]

Psalmus 44

[Eructávit cor meum verbum bonum, †
dico ego ópera **mea regi.** *
Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.]
Speciosus forma es præ filiis hóminum, †
diffusa est grátia in lábiis **tuis,** *
propterea benedíxit te Deus **in ætérnum.**
Accíngere gládio tuo super femur tuum, **potentíssime;** *
splendóre tuo et ornátu tuo próspercere procéde;
currum ascénde propter veritátem et mansuetúdinem **et**
iustítiam. *
Et sagittábit pro te mirabíliter déxtera **tua:**
sagittæ tuæ acútæ †
—Pópuli **sub te cadent**— *
in corda inimicórum **regis.**
Sedes tua, Deus, in **sæculum sæculi;** *
sceptrum æquitatis sceptrum **regni tui.**
Dilexisti lustítiam et odísti iniquitátem, †
propterea unxit te Deus, **Deus tuus,** *
óleo lætitiæ præ consórtibus **tuis.**
Myrrha et áloe et cásia ómnia vestíménta **tua,** *
e dómibus ebúrneis chordæ delectavérunt te.
Fíliæ regum inter honorátas **tuas;** *
ástitit regína a dextris tuis ornáta auro ex **Ophir**

Ant. 2

PM 105 (OCO 415)

Confi- tebúntur ti-bi pópu- li, De- us, in æ-térnum
Ps. Audi, filia, et vi-de, † et inclína **au-rém tu-** am, * et obli-
víscere pópulum tuum et domum pa-tris **tu-** i.

II

[Audi, filia, et vide, †
et inclína aurém tuam, *
et oblívisci pópulum tuum et domum patris tui;]
et concupíscet rex spéciem tuam, *
quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum.
Fíliæ Tyri cum munéribus; *
vultum tuum deprecabúntur dívites plebis.
Gloriosa nimis fília regis intrínsecus, *
textúris áureis circumamícta.
In véstibus variegátis adducétur regi; *
vírgines post cam, próximæ eius, afferúntur tibi.
Afferúntur in lætíta et exsultatióne, *
adducúntur in domum regis.
Pro pátribus tuis erunt tibi fílii; *
constítues eos príncipes super omnem terram.
Mernor ero nómiris tui *
in omni generatióne et generatióne;
propterea pópuli confitebúntur tibi *
in ætérnum et in sæculum sæculi.

Ant. 3

AG 854 (cf. OCO 411)

VIII a

Be- á-ti qui lavant sto-las su-as in Sángui-ne Agni.

C. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Chri- sti, * qui
benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælesti-bus in
Chri- sto. [flex]

Canticum

Eph 1: 3–10

[Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, *
qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli
in cælestibus in Christo;]
sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónenem, †
ut essémus sancti et immaculáti *
in conspéctu eius in caritáte,
qui prædestinávit nos in adoptiónenem filiòrum †
per Iesum Christum in ipsum, *
secúndum propósitum voluntátis suæ,
in laudem gloriæ gratiæ suæ, *
in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo,
in quo habémus redemptiónen per sanguinem eius, *
remissiónem peccatórum.
Secúndum divítias gratiæ eius, †
quæ superabundávit in nobis *
in omni sapientia et prudéntia;

ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, *
secúndum beneplácitum eius,
quod propósuit in eo, *
in dispensatióne plenitúdinis témporum,
instauráre ómnia in Christo, *
quæ in cælis et quæ in terra sunt.

LECTIO BREVIS

Grátias ágimus Deo sine intermissióne, † quóniam cum acceptissétis a nobis verbum audítus Dei, accepistis illud non ut verbum hóminum: sed, sicut est vere, verbum Dei, qui operátur in vobis qui credidístis.

RESPONSORIUM BREVE

cf. AG 52, 60, 151, 156, 161

VI

R: Di-ri-gá-tur, Dómi-ne, * Ad te o- rá- ti- o me- a.

¶ Sicut incénum in conspéctu tu- o. * Ad te o-rá- ti- o
me- a. Gló-ri- a . Di-ri-gá-tur

Ad Magnificat, ant.

PM 316 (OCO 415) 156, 161

IV a

Magní- fi-cet te semper á-nima me- a, De- us me- us.

C. Magní-fi-cat * á-nima me- a Dómi-num.
 Magní-fi-cat * ánima me- a Dó-mi-num, et exsultávit
 spí- ri-tus me- us * in Deo sa-lu-tá-ri me- o; qui a re-
 spé-xit humilitátem an-cíl-læ su- æ, * ecce enim ex hoc beátam
 me di-cent omnes gene-ra- ti- ó- nes. Qui a fecit mihi ma-gna,
 qui potens est: * et sanctum nomen e- ius, et mi-se-ricórdia
 e-ius a progéni- e in progé-ni- es * timén-ti-bus e- um. Fe-
 cit poténtiam in brác-chi- o su- o, * dispérsit supérbos men-
 te cordis su- i, de-pó-su-it po-tén- tes de se-de,* et exaltávit

húmi- les, e-su-ri-éntes implé-vit bo- nis, * et di-vi-tes dimí-sit
 in-á-nes. Suscé-pit Isra-el, pú- e-rum su- um,* recordátus mi-
 se-ricórdi- æ su- æ, si-cut locútus est ad pa-tres nostros, *
 Abraham et sémini e-ius in sáecu- la. Gló-ri- a Pa- tri, et Fí-
 li- o, * et Spi- rí- tu- i Sancto. Si-cut e-rat in princípi-o, et
 nunc et semper, * et in sácula sácu-ló-rum. A-men.

PRECES

Laudémus Christum, qui díligit Ecclésiam eámque nutrit et fovet.
 Eum fidénter rogámus clamántes:
Adímple vota pópuli tui, Dómine.
 Dómine Iesu, fac ut omnes hómines salvi fiant,
 — et ad agnitiónenm véniant veritatis.
 Custódi Papam nostrum *N.* et Epíscopum *N.*;
 — adiutórium illis tuæ virtutis impénde.
 Cónsule iis, qui iustum sibi opus exóptant,
 — ut vitam læti tránsigant et secúri.
 Fias, Dómine, refúgium páuperi,
 — sis ei adiútor in tribulatióne.

Tibi commendámus quos, dum víverent, sacro ministério decorásti;
— in cælesti sede te célebrent sine fine.

Pater noster *in tono simplex*, *p. vi.*

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti:
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam; ut, quos eripuísti a servitúte
peccáti, gáudiis fáciás pérfrui sempitérnis: Per Dóminum.

